

บทที่ ๔

วิเคราะห์คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายกว้างออก

คำที่มีความหมายกว้างออก คือ คำที่เดิมเคยมีความหมายเดียว ต่อมาเปลี่ยนไปมีความหมายเพิ่มขึ้น หรือคำที่เดิมเคยมีความหมายเฉพาะเจาะจง ต่อมาเปลี่ยนไปมีความหมายกว้างออก จากการศึกษาคำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายในหนังสืออักขราภิธานศรับท์แบบความหมายกว้างออก พบว่าสามารถแบ่งคำได้ตามลักษณะข้างต้น คือ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเดียว แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายเพิ่มขึ้น และคำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออก นอกจากนี้ยังพบคำที่เปลี่ยนแปลงความหมายทั้ง ๒ ลักษณะในคำเดียว คือ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเดียวซึ่งเป็นความหมายที่เฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกคือไม่เฉพาะเจาะจงแล้วยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกด้วย โดยแต่ละลักษณะสามารถแบ่งได้ดังนี้

๑. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเดียว แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายเพิ่มขึ้น

๑.๑ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรม แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม

ชนบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
ชนบ , สิ่งที่เป็นเหมือนอย่างผ้า, ที่คนพับเอาจีบไว้เป็นกลีบๆ, เป็นชั้นๆ, เรียงกันอยู่.	ชนบ น. แบบอย่าง, แผน, ระเบียบ; กลีบ, รอยที่พับ (ของสมุดข่อย หรือผ้าจีบ หรือจีวร เป็นต้น); ชั้น เช่น ชนบหิน. (ช. ชนบ ว่า สิ่งที่อยู่ในห่อ, ที่หมก).

คำว่า “ชนบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าสิ่งที่พับหรือจีบเป็นกลีบ และชั้น ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่ากลีบหรือรอยที่พับของสมุด

ข่อย หรือผ้าจีบ หรือจีวร เป็นต้น และขั้นแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม หมายถึงแบบอย่าง แผน หรือระเบียบอีกด้วย

ขอบเขต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขอบเขต , ประเทศที่หัวเมือง, ที่สุดแดนแห่งเมืองหลวงทั้งปวง, หาดที่ สุดแคว้นแคว้นนา, แห่งคนทั้งปวง, นั้น.	ขอบเขต น. อาณาเขต, ขอบข่าย, ขอบจำกัด.

คำว่า “ขอบเขต” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ขอบเขต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าที่สุดของแดนหรือแคว้นแคว้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าอาณาเขตแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม หมายถึงขอบข่ายหรือข้อจำกัดอีกด้วย

ข่าย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ข่าย , เปนชื่อเครื่องสำหรับดักนก, ถาดักปลา, ทำด้วยด้ายบ้างป่านบ้าง, เปนตาซุนเหมือนร่างแห.	ข่าย น. เครื่องดักสัตว์ชนิดหนึ่ง ถักเป็นตาร่างแห; ขอบเขต เช่น เรื่องนี้ไม่อยู่ในข่ายที่จะพิจารณา. (พยางค์ ว่า ห่าย).

คำว่า “ข่าย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าเครื่องสำหรับดักสัตว์ ทำด้วยด้ายหรือป่าน เป็นตาซุนเหมือนร่างแหเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าเครื่องดักสัตว์ชนิดหนึ่ง ถักเป็นตาร่างแหแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงขอบเขตอีกด้วย

แ่ง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แ่ง, คือมูมที่เป็นเหลี่ยมมน, เหมือนอย่างมูมทั้งปวงมีมูมหินเป็นต้น.	แ่ง ๑ น. ส่วนที่เป็นเหลี่ยมเป็นสันเป็นมูมหรือส่วนที่ยื่นออกมา เช่น แ่งหิน แ่งไต้ะ, โดยปริยายหมายความว่า เหลี่ยม, ชันเชิง, เช่น ชาวแพแผ่แ่ง ค้ำขายของ. (นิ. นรินทร์), นัย.

คำว่า “แ่ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่ามูมที่เป็นเหลี่ยมเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าส่วนที่เป็นเหลี่ยมเป็นสันเป็นมูมหรือส่วนที่ยื่นออกมาแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบกับสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงเหลี่ยมหรือชันเชิง หรือนัยอีกด้วย

เต่า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เต่า, เป็นชื่อสัตว์อย่างหนึ่งอยู่ในน้ำบ้างบนบกบ้าง, มีกระดองแข็งเหมือนกะดุกหุ้มอยู่นอกเนื้อ, สีสันมีหัวหดเข้าออกได้.	เต่า ๑ น. ชื่อสัตว์เลื้อยคลานในอันดับ Chelonia ตัวมีกระดองหุ้ม มีหลายชนิดและหลายวงศ์ ที่อยู่บนบก เช่น เต่าแขนง ที่อยู่ในน้ำจืด เช่น เต่านา ที่อยู่ในทะเล เช่น เต่ากระ บางชนิดกระดองอ่อน เช่น ตะพาบ. ว. โดยปริยายหมายความว่า ใจ หรือ เชื่องช้า.

คำว่า “เต่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าชื่อสัตว์อย่างหนึ่งอยู่ในน้ำบ้างบนบกบ้างเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าชื่อสัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่งแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบกับสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงใจหรือเชื่องช้าอีกด้วย

เพดาน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เพดาน , คือของคนทำไว้ที่บนสูงมีที่เรือนเป็นต้น, ที่บนหลังชื่อนั้นเขาทำด้วยไม้เถาด้วยแผงบ้าง.	เพดาน ๑ น. ส่วนที่สูงที่สุดของห้องเป็นต้น ไม่ว่าจะฝ้าหรือไม้ก็ตาม, ถ้าไม่มีฝ้าหมายถึงส่วนสูงสุดถึงหลังคา, ถ้ามีฝ้าหมายถึงฝ้า; โดยปริยายหมายความว่า ระดับสูงสุด เช่น เพดานค่าเล่าเรียน. (ป., ส. วิตาน).

คำว่า “เพดาน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าของที่ทำไว้บนหลังชื่อของเรือนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าส่วนที่สูงที่สุดของห้องเป็นต้น ไม่ว่าจะฝ้าหรือไม้ก็ตาม ถ้าไม่มีฝ้าหมายถึงส่วนสูงสุดถึงหลังคา ถ้ามีฝ้าหมายถึงฝ้าแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงระดับสูงสุดอีกด้วย

ไฟสุ่มซอน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ไฟสุ่มซอน , คือไฟติดครุ่นอยู่ที่ซอนไม้ใหญ่มีไคร้ดับนั้น.	ไฟสุ่มซอน น. ไฟที่คุกรุ่นอยู่ในซอนไม้ขนาดใหญ่ ดับยาก, โดยปริยายหมายถึงอารมณ์รักโกรธ หรือแค้น เป็นต้น ที่ร้อนรุ่มอยู่ในใจ.

คำว่า “ไฟสุ่มซอน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าไฟติดครุ่นอยู่ที่ซอนไม้ใหญ่มีไคร้ดับเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมว่าไฟที่คุกรุ่นอยู่ในซอนไม้ขนาดใหญ่ ดับยากแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงอารมณ์รัก โกรธ หรือแค้น เป็นต้น ที่ร้อนรุ่มอยู่ในใจอีกด้วย

๑.๒ คำในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม

ชี้เท่อ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชี้เท่อ , ความที่มีดพร้าส่วขวานดาบกระบี่, หญา เครื่องใช้ทั้งปวงที่ทุไม่คม.	ชี้เท่อ ว. ไม่คม, ไม่ฉลาด, เช่อ. น. ความโง่ เช่น ขยายชี้เท่อ.

คำว่า “ชี้เท่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือความทุหรือไม่คมของสิ่งของเพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายใช้กับสิ่ง
เป็นรูปธรรมคือไม่คมแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงไม่ฉลาดหรือเช่อ
และเป็นคำนามหมายถึงความโง่อีกด้วย

จ้ำแฉะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จัมแฉะ , คืออาการแห่งสิ่งที่เปียกชุ่มไปด้วยน้ำ, เหมือนอย่างทีส่วนเมื่อฝนตกพร้าๆ นั้น.	จ้ำแฉะ ว. เฉอะแฉะ; อืดอาดล่าช้า.

คำว่า “จัมแฉะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จ้ำแฉะ” เปลี่ยนแปลงความหมาย
แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือ
อาการสิ่งที่เปียกชุ่มไปด้วยน้ำเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นอกจากจะมีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือแฉอะแฉะแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่ง
เป็นนามธรรมหมายถึงอืดอาดล่าช้าอีกด้วย

ใหญ่

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ใหญ่ , หลวง, โต, เติบ, มหีมมา, เปนอาการแห่ง สิ่งของทั้งปวงที่โตไม่เล็กนั้น, เหมือนอย่างเมือง ใหญ่, เมืองหลวง.	ใหญ่ ว. โต เช่น พี่คนใหญ่, คนโต เช่น เขยใหญ่, มีขนาดโตกว่าหรือสำคัญกว่าเป็นต้นเมื่อ เปรียบเทียบกัน เช่น ชาวใหญ่ สงครามใหญ่, มี ขนาดไม่เล็ก เช่น บ้านหลังใหญ่; รุนแรงมาก, อูดลูด, เช่น ทะเลาะกันใหญ่, ชกกันใหญ่.

คำว่า “ใหญ่” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรภิธานศรับท์มีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือหลวง โต เดิบ มหิมา หรือไม่เล็กเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือโต คนโต มีขนาดโตกว่าหรือสำคัญกว่าเป็นต้นเมื่อเปรียบเทียบกัน หรือมีขนาดไม่เล็กแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงรุนแรงมากหรืออุตุลุดอีกด้วย

เด่น

หนังสืออักษรภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เด่น , เป็นชื่อสิ่งของทั้งปวงที่กระเด็นปลิกออกไป แลเห็นชัด, เหมือนอย่างจันทร์เมื่อวันเพ็ญ.	เด่น ว. ที่ปรากฏเห็นได้ชัดจะแจ้งเพราะสูงขึ้นมา ยื่นล้ำออกมา หรือสูงใหญ่กว่าธรรมดา, โดยปริยายหมายความว่า มีคุณสมบัติหรือความสามารถเยี่ยม เช่น สวยเด่น ดีเด่น.

คำว่า “เด่น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรภิธานศรับท์มีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือที่เห็นชัดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือที่ปรากฏเห็นได้ชัดจะแจ้งเพราะสูงขึ้นมา ยื่นล้ำออกมา หรือสูงใหญ่กว่าธรรมดาแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมหมายถึงมีคุณสมบัติหรือความสามารถเยี่ยมอีกด้วย

๑.๓ คำในหนังสืออักษรภิธานศรับท์หมายถึงอาการอย่างหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงอาการอย่างนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบ

ขยี้

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยี้ , อาการที่คนแล้สั่ว, เอามือถาทำวกดสิ่งของใด ๆ ฎไปมาให้ละเอียด.	ขยี้ ก. ใช้มือ ถ่า หรือเล็บเป็นต้นบีซ้าๆ ให้เหลกละเอียด เช่น ขยี้พิมเสน, ขยี้ดิน, เอาวตุฎเช่นผ้าฎกับเนื้อของมันเองในการซั๊กฟอก, เอาวตุฎเช่นกระดาศฎกับเนื้อของมันเองเพื่อให้นิ่ม, เอามือกดฎไปมา เช่น ขยี้ตา ขยี้ผม, โดยปริยายหมายความว่า ทำลายให้เหลกละเอียด เช่น ขยี้ซ้าศึก.

คำว่า “ขยี้” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ขยี้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่มีความหมายถึงอาการว่าเอามือหรือเท้ากดสิ่งของฎไปมาให้ละเอียดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าใช้มือ ถ่า หรือเล็บ เป็นต้น บีซ้าๆ ให้เหลกละเอียด เอาวตุฎฎกับเนื้อของมันเอง หรือเอามือกดฎไปมาแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือทำลายให้เหลกละเอียดอีกด้วย

เขย่า

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เขย่า , คือคนล้าของสิ่งใด ๆ, ถาปลาสดที่ตัดเป็นชิ้นๆ แล้วใส่ในตะกร้าทำขย่อนๆ ล้างในน้ำ.	เขย่า ก. อาการที่จับสิ่งใดสั้นหรือยกขึ้นยกกลงเร็วๆ เพื่อให้สิ่งนั้นกระเทือนหรือเคลื่อนไหว เช่น เขย่าตัวเพื่อให้ตื่น เขย่าววดเพื่อให้ยาระคนกัน เขย่ากิ้งไม้เพื่อให้ลูกไม้หล่น, กระเทือน, ทำให้กระเทือน, เช่น รถเขย่า เกวียนเขย่า, โดยปริยายหมายถึงอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เขย่าขวัญ เขย่าโลก.

คำว่า “เขย่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่มีความหมายว่าอาการที่จับสิ่งใดสั้นหรือยกขึ้นยกกลงเร็วๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่จับสิ่งใดสั้นหรือยกขึ้นยกกลงเร็วๆ เพื่อให้สิ่งนั้นกระเทือนหรือเคลื่อนไหว กระเทือน หรือทำให้กระเทือนแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคืออาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เขย่าขวัญ เขย่าโลกอีกด้วย

คั่น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คั่น , อาการที่คนถูกตำแย, ถาเอาขี้ผึ้งให้คั่น, ต้องเอามือเกาที่นั่น.	คั่น ๒ ก. อาการที่รู้สึกให้อยากเกา, อาการที่มือหรือปากอยู่ไม่สุข คือ อยากทำหรือพูดในสิ่งที่ไม่ควร เรียกว่า มือคั่น ปากคั่น, อาการที่รู้สึกอยากด่าอยากตีเป็นต้น เรียกว่า คั่นปาก คั่นมือ คั่นเท้า.

คำว่า “คั่น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่ทำให้ต้องเกาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่รู้สึกให้อยากเกาแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคืออาการที่มือหรือปากอยู่ไม่สุข คือ อยากทำหรือพูดในสิ่งที่ไม่ควรเรียกว่ามือคั่น ปากคั่น หรืออาการที่รู้สึกอยากด่าอยากตีเป็นต้นเรียกว่าคั่นปาก คั่นมือ คั่นเท้าอีกด้วย

เคี้ยวเอื้อง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เคี้ยวเอื้อง , บดเอื้อง, คืออาการที่ทำ, เหมือนอย่างควายจู้, แพะแกะปนต้น, มันทินหญ้ากลืนเข้าไปในท้อง, ยังอยาบอยู่, ครั้นมันนอน, มันผอนเอาออกมาเคี้ยวบดให้ปนแล้ว, กลืนเข้าไปใหม่.	เคี้ยวเอื้อง ก. อาการที่สัตว์บางจำพวกเช่นวัวควายสำรอกอาหารออกมาเคี้ยวอีกให้ละเอียด, โดยปริยายหมายความว่า ทำอะไรซ้ำ, บดเอื้อง ก็ว่า.

คำว่า “เคี้ยวเอื้อง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่สัตว์บางจำพวกผอนอาหารออกมาเคี้ยวบดอีกครั้งให้ปนแล้วกลืนเข้าไปใหม่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่สัตว์บางจำพวกสำรอกอาหารออกมาเคี้ยวอีกให้ละเอียดแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือทำอะไรซ้ำอีกด้วย

ฆ่า

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ฆ่า , ประหาร, คือการที่กระทำซึ่งคน, แลสัตว์ให้ตายนั้น, เหมือนอย่างเพชฌาญพินักโทษให้ตายนั้น.	ฆ่า ก. ทำให้ตาย เช่น ฆ่าคน ฆ่าสัตว์; ทำให้หมดไป, ทำให้สิ้นไป, เช่น ฆ่าเวลา ฆ่ากลิ่น ฆ่าข้อความ.

คำว่า “ฆ่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรืบทมีความหมายถึงอาการว่ากระทำให้ตายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าทำให้ตายแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือทำให้หมดไปหรือทำให้สิ้นไปอีกด้วย

งม

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
งม , คือการที่คนลงในน้ำ, เอามือเกี่ยวคลำจับ หอยจับปูในโคลนในทรายนั้น.	งม ก. ดำน้ำลงไปคลำหาของ, คลำหาของในน้ำ; โดยปริยายหมายความว่า งุ่มง่าม, ชักช้า, เช่น มัวไปงมอยู่ที่ไหน.

คำว่า “งม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรืบทมีความหมายถึงอาการว่าลงในน้ำแล้วคลำหาของเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าดำน้ำลงไปคลำหาของหรือคลำหาของในน้ำแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคืองุ่มง่ามหรือชักช้าอีกด้วย

โอบ

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
โอบ , คืออาการบินลงมาช่วยเอานั้น, เหมือนอย่างเหยี่ยวเหินลูกไก่, บินโอบลงมาเอาไปนั้น.	โอบ ก. โอบล้อมเอาสิ่งของไป (ใช้แก่นก) เช่น กาโอบลูกไก่, ช่วยเอาไปอย่างรวดเร็ว เช่น เด็กโอบมะม่วงนอกรั้วไปเสียแล้ว; เจตนาไปที่ใดที่หนึ่ง เช่น โอบไปหน้าโรงเรียน.

คำว่า “โอบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าบินลงมาช่วยเอาไปเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าโอบลงมาคว้าเอา
สิ่งของไปใช้แก่นกแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือช่วยเอาไปอย่างรวดเร็ว
และเจตนาไปที่ใดที่หนึ่งอีกด้วย

แฉะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แฉะ , ฉะ, หนึ่งคือที่เปียก, เหมือนที่ฝนตกชุก นั้น.	แฉะ ก. เปียกหรือชุ่มน้ำอยู่เสมอ เช่น ถนนแฉะ ตาแฉะ, เปียกหรือชุ่มน้ำเกินไป เช่น ข้าวแฉะ; ไม่ รีบร้อน, เฉื่อยชา, เช่น ทำงานแฉะ.

คำว่า “แฉะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าเปียกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าเปียกหรือชุ่มน้ำอยู่เสมอ หรือเปียกหรือชุ่ม
น้ำเกินไปแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือไม่รีบร้อนหรือเฉื่อยชาก็ด้วย

เช็ด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เช็ด , ถู, คือการที่เอาผ้า, ภาชนะของใดๆ, ถูเช็ดเสีย ให้หมดจดสะอาดดีนั้น.	เช็ด ก. ทำให้แห้งหรือให้สะอาดโดยใช้สิ่งใดสิ่ง หนึ่งมีผ้าหรือกระดาษเป็นต้น เช่น เช็ดน้ำตา เช็ด พื้น เช็ดถ้วยชาม, โดนถากๆ เช่น โดนหมัด เช็ดหน้าไป.

คำว่า “เช็ด” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เซ็ด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าถูให้หมดจดหรือ
สะอาดด้วยผ้าหรือสิ่งของใดๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าทำให้แห้งหรือให้สะอาดโดยใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีผ้าหรือกระดาษเป็น
ต้นแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือโดนถากๆ อีกด้วย

ดำเนิน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดำเนิน , คือเดิน, ว่าเป็นคำเพราะ, คำหลวง, ว่าดำเนิน.	ดำเนิน ๑ ก. เดิน, ราชศัพท์ใช้ว่า ทรงพระดำเนิน; ให้เป็นไป เช่น ดำเนินงาน ดำเนินชีวิต. (ข. ฎัณเฑียร).

คำว่า “ดำเนิน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ดำเนิน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าเดินเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าเดินแล้วยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือให้เป็นไปอีกด้วย

ติด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ติด , เปนชื่อการกระทำ, เหมือนอย่างเด็กเล่นไม้ติด, ฤคนติดนิ้ว, ติดเสานั้น. ติดกระจับปี , คือการที่เอาเล็บมือฤสิ่งใดๆ ติดเข้าที่สายกระจับปีให้ดังนั้น. ติดนิ้ว , คือคนลัดนิ้วมือให้ดังนั้น. ติดลูกคิด , คือการที่คนเอานิ้วมือติดที่ลูกคิดนั้น, เหมือนอย่างพวกเสมียนคิดบัญชีรายสิ่งของเปนต้น.	ติด ๑ ก. สลัดออกไปโดยแรง เช่น ติดนิ้ว, สลัดตัวออกไปโดยเร็ว เช่น กุ้งติด; ยกขึ้นด้วยแม่แรง เป็นต้น เช่น ติดเรือน; เอานิ้วมือหรือไม้สะกิดให้ดัง เช่น ติดจะแซ่, เอานิ้วมือแตะแล้วเชี่ยให้เลื่อนไป เช่น ติดลูกคิด, เอานิ้วกดแล้วปล่อยทันที เช่น ติดพิมพ์ ติดเปียโน, เอานิ้วหัวแม่มือกดกับนิ้วอื่นให้แน่นแล้วสลัดให้ออกจากกันเป็นเสียงดัง เรียกว่า ติดนิ้ว, โดยปริยายหมายถึงอาการที่ทำห่างเหินผู้ใหญ่ ไม่เข้าหน้า เช่น หมูนี้ชักติดไปไม่เข้าหน้า.

คำว่า “ติด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่ากรกระทำ เช่น ติดนิ้ว ติดเสา และเอานิ้วมือหรือไม้สะกิดให้ดังในคำว่าติดกระจับปี เอานิ้วมือแตะแล้วเชี่ยให้เลื่อนไปในคำว่าติดลูกคิด หรือเอานิ้วหัวแม่มือกดกับนิ้วอื่นให้แน่นแล้วสลัดให้ออกจากกันเป็นเสียงดังเรียกว่าติดนิ้ว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าสลัดออกไปโดยแรงหรือสลัดตัวออกไปโดยเร็ว ยกขึ้นด้วยแม่แรง และเอานิ้วมือหรือไม้สะกิดให้ดัง เอานิ้วมือแตะแล้วเชี่ยให้เลื่อนไป เอานิ้วกดแล้วปล่อยทันที หรือเอานิ้วหัวแม่มือกดกับนิ้วอื่นให้แน่นแล้วสลัดให้ออกจากกันเป็นเสียงดังเรียกว่าติดนิ้วแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคืออาการที่ทำห่างเหินผู้ใหญ่ ไม่เข้าหน้าอีกด้วย

ตอม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตอม , ไต่, คืออาการแห่งสัตว์ที่จับลงมาแล้ว, ตายไปตายมานั้น, เช่นแมลงวันตอมของ.	ตอม ก. กิริยาที่แมลงตัวเล็กๆ เช่นแมลงวันเป็นต้นมาเกาะหรือจับหรือบินวนเวียนอยู่ใกล้ๆ, โดยปริยายหมายถึงกิริยาอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ผู้ชายตอมผู้หญิง.

คำว่า “ตอม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่สัตว์จับลงมาแล้วได้ไปได้มาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่ากิริยาที่แมลงตัวเล็กๆ มาเกาะหรือจับหรือบินวนเวียนอยู่ใกล้ๆ แล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือ กิริยาอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ผู้ชายตอมผู้หญิงอีกด้วย

ทลาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะลาย , คืออาการสิ่งของทั้งปวงที่หักพังล้มลงนั้น, เช่นกำแพงพังทะลายลง.	ทลาย ก. อาการที่สิ่งซึ่งเป็นกลุ่มก้อนแตกหักหรือพังกระจัดกระจาย เช่น กองทรายทลาย, พังหรือทำให้พัง เช่น กำแพงทลาย ทลายกำแพง, มักใช้เข้าคู่กับคำ พัง เป็น พังทลาย, โดยปริยายหมายความว่า ล้มเหลว ไม่ได้ดังหวัง เช่น ความฝันพังทลาย วิมานทลาย.

คำว่า “ทะลาย” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทลาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการสิ่งของที่หักพังล้มลงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่สิ่งซึ่งเป็นกลุ่มก้อนแตกหักหรือพังกระจัดกระจาย หรือพังหรือทำให้พังแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือล้มเหลว ไม่ได้ดังหวังอีกด้วย

หนุนหลัง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
หนุนหลัง , คือเอาหมอนเป็นต้น, วางเข้าที่ริมเบื้องหลังให้มันค้ำดันอยู่นั้น.	หนุนหลัง ก. ดันให้หลังแอ่น; สนับสนุนอยู่ข้างหลัง.

คำว่า “หนุนหลัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าค้ำดันหลังเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าดันให้หลังแอ่นแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือสนับสนุนอยู่ข้างหลังอีกด้วย

บ้าย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บ้าย , ทา, เช็ด, คือการที่เช็ดเข้านั้น, คนเอาของเปียกเหลวเหมือนดินโคลนเช็ดเข้านั้น.	บ้าย ก. บ้าย, ทำให้ติดเฉพาะที่ใดที่หนึ่ง, ทาอย่างหยาบๆ ไม่ต้องการประณีตบรรจง เช่น บ้ายปูน บ้ายพลู, ทำให้เปราะเปื้อนด้วยอาการคล้ายเช่นนั้น เช่น เอามินหม้อบ้ายหน้า; ชัดความผิดให้ผู้อื่น ในความว่า บ้ายความผิดให้ผู้อื่น.

คำว่า “บ้าย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าทาหรือเช็ดด้วยของเปียกเหลวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าบ้าย ทำให้ติดเฉพาะที่ใดที่หนึ่ง ทาอย่างหยาบๆ ไม่ต้องการประณีตบรรจง หรือทำให้เปราะเปื้อนด้วยอาการคล้ายเช่นนั้นแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือชัดความผิดให้ผู้อื่นในความว่าบ้ายความผิดให้ผู้อื่นอีกด้วย

ปา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปา , ขว้าง, ลิว, คือทิ้ง, คนจับเอาดินเปียกๆ ทำให้เต็มมือแล้วยกมือเงื้อขึ้นทิ้งไปนั้น, ว่าปาดินไป.	ปา ก. ชัดไปด้วยอาการยกแขนขึ้นสูงแล้วเอี้ยวตัว ; (ปาก) คำใช้แทนกริยาได้หลายอย่างแล้วแต่คำประกอบที่ทำให้รู้ว่าเป็นกว่าที่คาดคิด, มักใช้ว่า ปาขึ้นไป หรือ ปาเข้าไป, เช่น คำโดยสารปาขึ้นไป ตั้ง ๑๐ บาท กว่าทำงานเสร็จก็ปาเข้าไปตั้ง ๒ ทุ่ม.

คำว่า “ปา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าขว้างทิ้งด้วยการยกมือเงื้อขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าชัดไปด้วยการยกแขนขึ้นสูงแล้วเอี้ยวตัวแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือคำใช้แทนกริยาได้หลายอย่างแล้วแต่คำประกอบที่ทำให้รู้ว่าเป็นกว่าที่คาดคิด มักใช้ว่าปาขึ้นไปหรือปาเข้าไปอีกด้วย

ปะทุ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปะทุ , คือของถูกไฟแตกดัง, เหมือนเกลือถูกไฟนั้น.	ปะทุ ก. แตกหรือผุดออกมาด้วยแรงเบ่งดัน เช่น ภูเขาไฟปะทุ ถ่านปะทุ; โดยปริยายหมายถึงกริยาที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เฟื่องจนตาจะปะทุ.

คำว่า “ปะทุ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าแตกออกเมื่อถูกไฟเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าแตกหรือผุดออกมาด้วยแรงเบ่งดันแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือกริยาที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เฟื่องจนตาจะปะทุอีกด้วย

ป้อน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ป้อน , คอยยิบถือให้กิน, คนยิบเข้าใส่ในปากให้ลูกเด็กกิน, ฤาอยิบหญ้าใส่ปากให้สัตว์กิน, ว่าป้อน.	ป้อน ก. เอาอาหารส่งให้ถึงปากหรือใส่ปากให้กิน, โดยปริยายหมายถึงกิจการการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เอาเงินป้อน; ส่งวัตถุดิบแก่โรงงานเพื่อให้เครื่องจักรผลิตเป็นสิ่งสำเร็จรูปหรือทำให้เครื่องจักรเกิดพลังงาน.

คำว่า “ป้อน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าหยิบอาหารใส่ปากให้กินเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าเอาอาหารส่งให้ถึงปากหรือใส่ปากให้กินแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือกิจการการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เอาเงินป้อน และส่งวัตถุดิบแก่โรงงานเพื่อให้เครื่องจักรผลิตเป็นสิ่งสำเร็จรูปหรือทำให้เครื่องจักรเกิดพลังงานอีกด้วย

ปล้ำ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปล้ำ , คือคนสองคนสู้รบกันด้วยกำลัง, เขาไม่ชกไม่ตีกันเอามือออกต่อกันจะทำให้หนึ่งล้มลงอยู่ข้างล่างนั้น.	ปล้ำ, ปล้ำปลุก ก. ใช้แขนกดรัดจับกุมเพื่อจะให้อีกฝ่ายหนึ่งล้ม หรือให้อยู่ในอำนาจที่จะทำได้ตามใจตน, โดยปริยายหมายความว่า พยายามทำกิจการอย่างเต็มกำลัง, ปลุกปล้ำ กิ่วา.

คำว่า “ปล้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าใช้กำลังโดยไม่ชกหรือตี แต่เอามือออกเพื่อจะให้อีกฝ่ายหนึ่งล้มลงไปอยู่ด้านล่างเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายถึงอาการว่าใช้แขนกดรัดจับกุมเพื่อจะให้อีกฝ่ายหนึ่งล้ม หรือให้อยู่ในอำนาจที่จะทำได้ตามใจตนแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคือพยายามทำกิจการอย่างเต็มกำลังอีกด้วย

พุ่ม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
พุ่ม , พุ่ม, คือม่อนน้ำตั้งอยู่บนเตาไฟลุก, และมีพองผุดขึ้นมา, ว่าม่อนน้ำเดือดพุ่มขึ้นมานั้น.	พุ่ม ก. อาการที่ไอน้ำหรือควันดันตัวพุ่งออกมาโดยแรง เช่น น้ำเดือดไอน้ำพุ่มขึ้นมา ไฟไหม้ควันพุ่มขึ้นมา, โดยปริยายหมายถึงอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น โทสะพุ่มขึ้นมา อารมณ์เดือดพุ่ม.

คำว่า “พุ่ม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายถึงอาการว่าเดือดพุ่มจนมีพองผุดขึ้นมาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่ไอน้ำหรือควันดันตัวพุ่งออกมาโดยแรงแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบคืออาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น โทสะพุ่มขึ้นมา อารมณ์เดือดพุ่มอีกด้วย

๑.๔ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่งที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิม

ขา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขา , อาการแห่งคนมีสองขา, สัตว์มีสองขาบ้าง, สี่ขาบ้าง, คือตั้งแต่ที่สูกเอวลงไปถึงเท้า.	ขา ๑ น. อวัยวะตั้งแต่ตะโพกถึงข้อเท้า สำหรับยืนกายและเดินเป็นต้น (ไทยถิ่นอื่น ขา หมายถึงความตั้งแต่ตะโพกถึงเท้า); สิ่งของซึ่งมีลักษณะคล้ายขาสำหรับยันหรือรองรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ขาโต๊ะ ขาเก้าอี้ ขาตั้ง; เรียกส่วนที่ยื่นออกไปจากส่วนใหญ่เหมือนรูปขา เช่น ขากางเกง.

คำว่า “ขา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าส่วนของร่างกายตั้งแต่ที่สูกเอวถึงเท้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอวัยวะตั้งแต่ตะโพกถึงข้อเท้าสำหรับยืนกายและเดินเป็นต้น ไทยถิ่นอื่น ขา หมายถึงความตั้งแต่ตะโพกถึงเท้าแล้ว ยังมีความหมาย

เปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงสิ่งของซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ สำหรับยันหรือรองรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเรียกส่วนที่ยื่นออกไปจากส่วนใหญ่เหมือนรูปขาอีกด้วย

ข้าง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้าง, คือไม้เขาทำเป็นลูก, เท้าลูกหมาก, ทิ้งลงมัน หมดไป.	ข้าง ๑ น. ของเล่นอย่างหนึ่งเป็นลูกกลมๆ มีเดือย ใช้ปั่นให้หมุนด้วยมือหรือด้วยเชือก เรียกว่า ลูกข้าง; ชื่อดาวหมู่หนึ่งมี ๔ ดวงคล้ายรูปลูกข้าง.

คำว่า “ข้าง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม้ทำเป็นลูกกลมๆ ใช้ปั่นให้หมุนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าของเล่นอย่างหนึ่งเป็นลูกกลมๆ มีเดือยใช้ปั่นให้หมุนด้วยมือหรือด้วยเชือกเรียกว่าลูกข้างแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงชื่อดาวหมู่หนึ่งมี ๔ ดวงคล้ายรูปลูกข้างอีกด้วย

เงาะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เงาะ, หนึ่งเป็นชื่อคนดำผมหยิกด้วย.	เงาะ ๑ น. คนป่าพวกหนึ่ง รูปร่างต่ำเตี้ย ตัวดำ ผมหยิก ในตระกูลนิกริโต (Negrito) และตระกูล ออสโตรเนเซียน (Austronesian) อยู่ในแหลมมลายู เรียกตัวเองว่า กอย ได้แก่ พวกเซมัง และชาไกหรือเสนอย, โดยปริยายเรียกคนที่มีรูปร่างเช่นนั้น.

คำว่า “เงาะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อคนดำผมหยิกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าคนป่าพวกหนึ่ง รูปร่างต่ำเตี้ย ตัวดำ ผมหยิกแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงเรียกคนที่มีรูปร่างเช่นนั้นอีกด้วย

จมูก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จมูก , คืออาการเนื้อที่หน้าสูงขึ้น, มีรูสองรูสำหรับหายใจเข้า, หายใจออกนั้น.	จมูก น. อวัยวะส่วนหนึ่งที่ยื่นออกมา อยู่เหนือปาก มีรู ๒ รู สำหรับดมกลิ่นและหายใจเข้าหายใจออก, (ปาก) ตมูก ก็ว่า, ราชาศัพท์ว่า พระนาสิก, โดยปริยายเรียกสิ่งที่ยื่นออกมาคล้ายจมูก, เรียกสิ่งที่จะเป็นรู ๒ รู เพื่อร้อยเชือกเป็นต้น เช่น จมูกชูง. (ข.จรมุะ).

คำว่า “จมูก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการเนื้อที่หน้าสูงขึ้น มีรู ๒ รู สำหรับหายใจเข้าหายใจออกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอวัยวะส่วนหนึ่งที่ยื่นออกมา อยู่เหนือปาก มีรู ๒ รู สำหรับดมกลิ่นและหายใจเข้าหายใจออกแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงเรียกสิ่งที่ยื่นออกมาคล้ายจมูกหรือเรียกสิ่งที่จะเป็นรู ๒ รู เพื่อร้อยเชือกเป็นต้นอีกด้วย

จาว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จาว , เป็นชื่อของที่เกิดขึ้นแต่ภายในผลไม้ต่างๆ, เมื่อแตกงอกขึ้น, เหมือนอย่างจาวตาลเป็นต้น.	จาว ๑ น. สิ่งที่ยื่นออกอยู่ภายในผลไม้บางอย่าง เช่น จาวมะพร้าว จาวตาล, (กลอน) โดยปริยายหมายถึงนมผู้หญิง เช่น พวงจาวเจ็ดแจ้มแก้ว จักรพรรดิ พี่เอย. (นิ. นรินทร์), ดวงจาวนิภาคย์ พันเสาวนุษา. (ทวาทศมาส).

คำว่า “จาว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของที่เกิดขึ้นภายในผลไม้ต่างๆ เมื่อแตกงอกขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่ยื่นออกอยู่ภายในผลไม้บางอย่างแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงนมผู้หญิงอีกด้วย

จอ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จอ, เป็นชื่อสิ่งของสำหรับเล่นหนังอย่างหนึ่ง, เอาผ้าขาวบางมาเย็บติดกันเป็นผืนใหญ่แล้วขึงขึ้นสำหรับเล่นหนัง.	จอ ๒ น. ผ้าขาวที่ขึงไว้สำหรับเชิดหนังหรือฉายภาพยนตร์เป็นต้น; โดยปริยายเรียกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น จอโทรทัศน์.

คำว่า “จอ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผ้าขาวบางที่เย็บติดกันเป็นผืนใหญ่แล้วขึงขึ้นสำหรับเล่นหนังเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผ้าขาวที่ขึงไว้สำหรับเชิดหนังหรือฉายภาพยนตร์เป็นต้นแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงเรียกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น จอโทรทัศน์อีกด้วย

เชิงกราน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เชิงกราน, เป็นชื่อของสำหรับติดไฟ, ปั่นด้วยดิน, คล้ายกับองค์โล่นั้น.	เชิงกราน น. เตาไฟปั้นด้วยดินยกตั้งได้ มีชานสำหรับวางพื้น; เรียกกระดูกตะโพกที่มีฐานอย่างเชิงกรานว่า กระดูกเชิงกราน.

คำว่า “เชิงกราน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของสำหรับติดไฟปั่นด้วยดินเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเตาไฟปั้นด้วยดินยกตั้งได้ มีชานสำหรับวางพื้นแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงเรียกกระดูกตะโพกที่มีฐานอย่างเชิงกรานว่ากระดูกเชิงกรานอีกด้วย

เชิง

หนังสืออักษราภิธานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เชิง , คือสุมทุมไม้เถาสุมทุมหญ้า, ที่เถาวัลเลื้อยหวนเวียนเป็นต้นปกคลุมอยู่, เหมือนอย่างซุ้มเป็นต้นนั้น.	เชิง ๑ น. ที่รกเป็นสุมทุมพุ่มไม้หรือมีไม้เถาปกคลุมอยู่ข้างบน, โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ผมยุงเป็นเชิง, กระเชิง ก็ว่า.

คำว่า “เชิง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรัปท์มีความหมายว่าสุมทุมไม้หรือหญ้าที่เถาวัลย์และลำหวนเวียนเป็นต้นปกคลุมอยู่อย่างซุ้มเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าที่รกเป็นสุมทุมพุ่มไม้หรือมีไม้เถาปกคลุมอยู่ข้างบนแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ผมยุงเป็นเชิงอีกด้วย

เบ้า

หนังสืออักษราภิธานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เบ้า , คือดินเข้านั้นเป็นรูปคล้ายถ้วย, สำหรับหลอมเงินนั้น.	เบ้า น. ดินหรือโลหะปั้นเป็นรูปคล้ายถ้วยสำหรับหลอมหรือผสมโลหะบางชนิด เช่น ทอง เงิน, โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เบ้าหัวไหล่ เบ้าขนมครก.

คำว่า “เบ้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรัปท์มีความหมายว่าดินปั้นเป็นรูปคล้ายถ้วยสำหรับหลอมเงินเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าดินหรือโลหะปั้นเป็นรูปคล้ายถ้วยสำหรับหลอมหรือผสมโลหะบางชนิดแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เบ้าหัวไหล่ เบ้าขนมครกอีกด้วย

๑.๕ คำในหนังสืออักษราภิธานศรัปท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิม

ขยุกขยิก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยุกขยิก, อาการที่คนนอนไม่อยู่สุข, ขยับไปขยับมา.	ขยุกขยิก ก. ไม่อยู่นิ่งๆ ขยับไปขยับมา (ใช้ในอาการที่แสดงถึงความไม่เรียบร้อย) เช่น นั่งขยุกขยิก, โดยปริยายหมายถึงลักษณะที่เขียนไม่เรียบร้อย อ่านยากหรืออ่านไม่ออก เช่น เขียนลายมือขยุกขยิก.

คำว่า “ขยุกขยิก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขยับไปขยับมาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่อยู่นิ่งๆ ขยับไปขยับมา ใช้ในอาการที่แสดงถึงความไม่เรียบร้อยแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงลักษณะที่เขียนไม่เรียบร้อย อ่านยากหรืออ่านไม่ออกอีกด้วย

ควาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ควาย, กระบือ, กาศร, เป็นชื่อสัตว์อย่างหนึ่ง, ตัวดำบ้าง, เหลืองบ้าง, มีเขายาวสองข้างปลายแหลมสำหรับใช้ทำนา.	ควาย น. ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิด Bubalus bubalis ในวงศ์ Bovidae เป็นสัตว์กีบคู่ รูปร่างใหญ่ สีดำหรือเทา เขาโค้งยาว ที่ใต้คางและหน้าอกมีขนขาวเป็นรูปง่าม; (ปาก) โดยปริยายมักหมายความว่า คนโง่ คนเข่อ หรือคนตัวใหญ่ แต่ไม่ฉลาด.

คำว่า “ควาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อสัตว์อย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิดหนึ่งแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงคนโง่ คนเข่อ หรือคนตัวใหญ่ แต่ไม่ฉลาดอีกด้วย

จัน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จัน, คืออาการตกตลิ่งสิ้นสติยืนนิ่งอยู่, เหมือนคนตกใจพูดไม่ออกนั้น.	จัน ก. หยุดชะงัก เช่น นิ่งจัน, ไม่ออกงาม เช่น ดันไม้จันไป, อาการที่ชะงักนิ่งอึ้งไปชั่วขณะเพราะคาดไม่ถึง ในคำว่า ตะลิ่งจัน.

คำว่า “จัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตกตลิ่งสิ้นสติยืนนิ่งอยู่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าหยุดชะงัก หรืออาการที่ชะงักนิ่งอึ้งไปชั่วขณะเพราะคาดไม่ถึงในคำว่าตะลิ่งจันแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงไม่ออกงามอีกด้วย

จำศีล

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จำศีล, ทรงศีล, คือการที่รักษาศีลห้า, ศีลแปด, ศีลสิบ, เหมือนอย่างพวกอุบาสก, อุบาสิกาเป็นต้น.	จำศีล ก. ถือศีล, รักษาศีล; โดยปริยายหมายถึงการที่สัตว์บางชนิดนอนนิ่งไม่ออกหาอาหารชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง เช่น กบจำศีล.

คำว่า “จำศีล” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จำศีล” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ารักษาศีลเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าถือศีลหรือรักษาศีลแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงการที่สัตว์บางชนิดนอนนิ่งไม่ออกหาอาหารชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งอีกด้วย

ซีเปลือย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซีเปลือย, เป็นชื่อคนนิครนุญถือเพศบวชอย่างหนึ่ง ถือไม่นุ่งผ้าไม่ห่มผ้านั้น.	ซีเปลือย น. นักบวชจำพวกหนึ่ง ถือเพศเปลือยกาย, โดยปริยายใช้เรียกคนที่ไม่นุ่งผ้า.

คำว่า “ซีเปลือย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคนถือเพศบวชอย่างหนึ่ง ถือไม่นุ่งห่มผ้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่านักบวชจำพวกหนึ่ง ถือเพศ

เปลี่ยยกายแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงใช้เรียกคนที่ไม่มุ่งผ้าอีกด้วย

เชื่อ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เชื่อ , ศรทธา, คือความเห็นจริงด้วยนั้น, เหมือนอย่างเขาสั่งสอนสิ่งใด, ก็นับถือเชื่อตามสิ่งนั้น.	เชื่อ ก. เห็นตามด้วย, มั่นใจ, ไว้วางใจ; ซื้อหรือขายโดยติดค้างไว้ ไม่ต้องชำระเงินทันที.

คำว่า “เชื่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเห็นจริงด้วย นับถือ หรือศรทธาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเห็นตามด้วย มั่นใจ หรือไว้วางใจแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงซื้อหรือขายโดยติดค้างไว้ ไม่ต้องชำระเงินทันทีอีกด้วย

ตบแต่ง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตบแต่ง , ตกแต่ง, ประดับ, การที่จัดแจงประดับเครื่องให้ดูงามนั้น, เช่นเขาแต่งตัวพวกละครคน.	ตบแต่ง ก. ทำให้งาม; จัดให้ลูกสาวมีเรือนตามประเพณี เช่น ตบแต่งลูกสาวให้เป็นฝั่งเป็นฝา.

คำว่า “ตบแต่ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าประดับให้งามเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำให้งามแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงจัดให้ลูกสาวมีเรือนตามประเพณีอีกด้วย

ทับ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทับ , ซ้อน, คือการที่วางสิ่งของต่างๆ ไว้บนของอื่น.	ทับ ๒ ก. วางข้างบน, ซ้อนข้างบน, อาการที่ของหนักๆ โคนหรือล้มลงพาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยแรง เช่น ต้นไม้ล้มทับบ้าน, อาการที่สิ่งที่มีล้อเคลื่อนไปด้วยกำลังเร็วแล้วปะทะกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วกดหรือบดลงไปโดยแรง เช่น รถทับคน; ร่วมเพศเพื่อสืบพันธุ์ (ใช้แก่สัตว์บางชนิด เช่น ม้า วัว ควาย); เรียกเครื่องหมายรูปดังนี้ / ที่ขีดเอนหลังจำนวนเลขว่า ทับ.

คำว่า “ทับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าวางซ้อนข้างบนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าวางข้างบนหรือซ้อนข้างบนแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงอาการที่ของหนักๆ โคนหรือล้มลงพาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยแรงหรืออาการที่สิ่งที่มีล้อเคลื่อนไปด้วยกำลังเร็วแล้วปะทะกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วกดหรือบดลงไปโดยแรง ร่วมเพศเพื่อสืบพันธุ์ ใช้แก่สัตว์บางชนิด เช่น ม้า วัว ควาย และเรียกเครื่องหมายรูปดังนี้ / ที่ขีดเอนหลังจำนวนเลขว่าทับอีกด้วย

ปักข์

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปักข์ , ว่าเปนฝ่าย.	ปักข์-, ปักข์ น. ปักข์. (ป.; ส. ปกฺข). ปักข์-, ปักข์ น. ฝ่าย, ข้าง, เช่น ปักข์ใต้, กึ่งของเดือนจันทรคติ คือ เดือนหนึ่งมี ๒ ปักข์ ข้างขึ้นเรียก สุกลปักข์ (แปลว่า ฝ่ายขาว หมายถึงเอาแสงเดือนสว่าง) ข้างแรมเรียก กาฬปักข์ (แปลว่า ฝ่ายดำ หมายถึงเอาเดือนมืด), ครึ่งเดือน เช่น หนังสือรายปักข์. (ส.; ป. ปกฺข).

คำว่า “ปักข์” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าฝ่ายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าฝ่ายหรือข้างแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงกิ่งของเดือนจันทรคติ คือ เดือนหนึ่งมี ๒ ปักข์ หรือครึ่งเดือนอีกด้วย

ฝุ่น

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ฝุ่น , คือผงคลิดินทรายละเอียดนั้น, ดินฤาทรายที่เป็นผงแหลกละเอียดนั้น, เรียกว่าฝุ่น.	ฝุ่น น. ดินแห้งหรือสิ่งอื่นที่ละเอียดเป็นผง เช่น ฝุ่นละออง ฝุ่นซอหลัก; ผงขาวๆ คล้ายแป้ง ใช้ผัดหน้าหรือทาสิ่งของต่างๆ เช่น ฝุ่นผัดหน้า.

คำว่า “ฝุ่น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าดินหรือทรายที่เป็นผงแหลกละเอียดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าดินแห้งหรือสิ่งอื่นที่ละเอียดเป็นผงแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงผงขาวๆ คล้ายแป้ง ใช้ผัดหน้าหรือทาสิ่งของต่างๆ อีกด้วย

พี่เลี้ยง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
พี่เลี้ยง , คือคนเป็นผู้เลี้ยง, ชายฤาหญิงที่เปนผู้เลี้ยงมิใช่พี่เกิดมารดาเดียวกันนั้นว่าพี่เลี้ยง.	พี่เลี้ยง น. ผู้มีหน้าที่เลี้ยงดูเด็ก; ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือเป็นต้น เช่น พี่เลี้ยงนักมวย พี่เลี้ยงผู้เข้าประกวด.

คำว่า “พี่เลี้ยง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคนเป็นผู้เลี้ยงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผู้ที่มีหน้าที่เลี้ยงดูเด็กแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงผู้ทำหน้าที่ดูแล ให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือเป็นต้นอีกด้วย

แม่แรง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แม่แรง , คือแม่มีกำลังนั้น, เช่นแม่แรงเหล็กที่เขาติดของหนักๆ นั้น.	แม่แรง น. เครื่องสำหรับติดตั้งหรือยกของหนัก, โดยปริยายหมายถึงคนที่เป็นกำลังสำคัญในการทำงาน.

คำว่า “แม่แรง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของที่ใช้ติดของหนัก เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องสำหรับติดตั้งหรือยกของหนักแล้ว ยังมีความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมหมายถึงคนที่เป็นกำลังสำคัญในการทำงานอีกด้วย

๑.๖ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นหมายถึงอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิม

เข้าข้อ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เข้าข้อ , อาการโรคอย่างหนึ่งมันให้เมื่อยขัดอยู่ในข้อ.	เข้าข้อ น. อาการของโรคชนิดหนึ่งให้เมื่อยขัดอยู่ในข้อ; กามโรคที่เรื้อรังมาจนถึงทำให้ปวดตามข้อกระดูก, มักใช้เข้าคู่กับคำ ออกดอก เป็น เข้าข้อ ออกดอก.

คำว่า “เข้าข้อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการของโรคอย่างหนึ่งให้เมื่อยขัดอยู่ในข้อเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการของโรคชนิดหนึ่งให้เมื่อยขัดอยู่ในข้อแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือกามโรคที่เรื้อรังมาจนถึงทำให้ปวดตามข้อกระดูกอีกด้วย

ข้าวมัน

หนังสืออักษราภิธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้าวมัน , คือข้าวที่หุงด้วยน้ำกะทิให้สุก, เม็ดข้าวเป้นมันอยู่.	ข้าวมัน น. ข้าวเจ้าที่หุงด้วยกะทิให้สุก มักกินกับส้มตำ, ข้าวเจ้าผัดกับมันไก่ แล้วหุงแบบไม่เช็ดน้ำ.

คำว่า “ข้าวมัน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ข้าวมัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรียมีความหมายว่าข้าวที่หุงด้วยกะทิให้สุกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าข้าวเจ้าที่หุงด้วยกะทิให้สุก มักกินกับส้มตำแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือข้าวเจ้าผัดกับมันไก่ แล้วหุงแบบไม่เช็ดน้ำอีกด้วย

เขยีน

หนังสืออักษราภิธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เขยีน , คืออาการที่พื้นคนตั้งอยู่ไม่ปรกติมันย่นออกมานั้น.	เขยีน ก. ยื่นออกมา เช่น พื้นเขยีน, เฝยขึ้น เช่นไม้เขยีน ตะปูเขยีน.

คำว่า “เขยีน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรียมีความหมายว่าพื้นย่นออกมาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายื่นออกมาแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือเฝยขึ้นอีกด้วย

เขียง

หนังสืออักษราภิธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เขียง , คือไม้ที่เขาสำหรับรองทำปลา, ถาหั่นผักแลผ่าพืน.	เขียง น. ไม้รองรับการสับ หั่น มักเป็นแผ่นกลมๆ; กระทั่งจำลองสร้างไว้บนบกสำหรับฝีกฝีพายที่พายเรือพระราชพิธี.

คำว่า “เขียง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรียมีความหมายว่าไม้สำหรับรองการสับหรือหั่นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม้รองรับการสับ หั่น มักเป็นแผ่นกลมๆ แล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือกระทั่งจำลองสร้างไว้บนบกสำหรับฝีกฝีพายที่พายเรือพระราชพิธีอีกด้วย

เขต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เขต , คือแวนแคว้น, แลแดน, แลแขวง, แลจังหวัด, แลที่นา.	เขต น. แดนที่กำหนดขีดคั่นไว้ เช่น เขตป่า เขตบ้าน, เวลาที่กำหนดขีดคั่นไว้ เช่น หกเขตวันที่ ๑๕. (ป. เขตุด). (โบราณเขียนว่า เขตว).

คำว่า “เขต” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เขต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแวนแคว้น แดน แขวง จังหวัด หรือที่นาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแดนที่กำหนดขีดคั่นไว้แล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือเวลาที่กำหนดขีดคั่นไว้อีกด้วย

ขายปลีก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขายปลีก , คือการที่แยกของออกจากของมาก, ขายเป็นส่วนน้อยๆ นั้น.	ขายปลีก ก. ขายเป็นส่วนย่อย, ขายตรงแก่ผู้บริโภคใช้สอย.

คำว่า “ขายปลีก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขายเป็นส่วนน้อยๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าขายเป็นส่วนย่อยแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือขายตรงแก่ผู้บริโภคใช้สอยอีกด้วย

ขวยเขิน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขวยเขิน , ความเหมือนกันกับขวยกะใจ, คือคิดกะดากใจนั่นเอง.	ขวยเขิน ก. กระดากอาย, สะเทินอาย.

คำว่า “ขวยเขิน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากระดากใจเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากระดากอายแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือสะเทินอายอีกด้วย

คนจร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คนจร , คนเที่ยว, คือคนเที่ยวไปมาแต่ถิ่นไม่มีบ้านเรือนนั้น. คือคนเดินทางนั่นเอง.	คนจร น. คนแปลกหน้า, คนที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง.

คำว่า “คนจร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคนเที่ยวหรือเดินทางไปมาไม่มีบ้านเรือนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าคนที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือคนแปลกหน้าอีกด้วย

คุม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คุม , คือการที่คอยระวังคน, ฤๅคอยระวังของมิให้หนีหายไปได้นั้น.	คุม ๑ ก. คอยกำกับดูแล เช่น คุมงาน คุมพล คุมพวก, ป้องกันรักษา เช่น คุมของ คุมบ่อน.

คำว่า “คุม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคอยระวังไว้ไม่ให้หายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าป้องกันรักษาแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือคอยกำกับดูแลอีกด้วย

คว้าง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คว้าง , คืออาการแห่งสิ่งทีหมุนช้าๆ, เหมือนจิ้งห้นต้องลมอ่อนๆ หมุนช้าๆ นั้น.	คว้าง ว. อาการที่หมุนหรือลอยไปตามกระแสลมและน้ำเป็นต้นอย่างไม่มีจุดหมายหรือไม่มีที่ยึดเหนี่ยว เช่น ลอยคว้าง หมุนคว้าง; ลักษณะที่ละลายเหลวอย่างน้ำ เช่น ทองละลายคว้างอยู่ในเป้า.

คำว่า “คว้าง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่หมุนช้าๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่หมุนหรือลอยไปตามกระแสลมและน้ำเป็น

ต้นอย่างไม่มีจุดหมายหรือไม่มีที่ยึดเหนี่ยวแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือลักษณะที่ละลายเหลวอย่างน้ำอีกด้วย

จู้จี้

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จู้จี้ , คืออาการที่คนมักบ่น, มักว่าเหตุการณ์ต่างๆ นั้น, เหมือนอย่างคนที่มักอุกอุกยิกนั้น.	จู้จี้ ๑ ก. งอแง เช่น เด็กจู้จี้, บ่นจุกจิกไร้ไร เช่น คนแก่จู้จี้; พิถีพิถันเกินไป เช่น ชื้อของเลือกแล้วเลือกอีก จู้จี้มาก.

คำว่า “จู้จี้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ามักบ่นมักว่าเหตุการณ์ต่างๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่างอแง หรือบ่นจุกจิกไร้ไรแล้วยังหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือถึงพิถีพิถันเกินไปอีกด้วย

เจตีย์

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เจตีย์ , เปนชื่อสิ่งเปนที่บูชาที่เขาทำเปนจอมสูงขึ้นไป, มียอดแหลมสำหรับบ้นจุพระธาตุ.	เจตีย์- , เจตีย์ ๑ น. สิ่งซึ่งก่อเป็นรูปคล้ายลอมฟาง มียอดแหลม บรรจุสิ่งที้นับถือมีพระธาตุเป็นต้น, สิ่งหรือบุคคลที่เคารพนับถือ. (ป. เจตีย; ส. ใจตุย).

คำว่า “เจตีย์” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งที่ทำเป็นจอมสูง มียอดแหลม สำหรับบรรจุพระธาตุเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งซึ่งก่อเป็นรูปคล้ายลอมฟาง มียอดแหลม บรรจุสิ่งที้นับถือมีพระธาตุเป็นต้นแล้วยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือสิ่งหรือบุคคลที่เคารพนับถืออีกด้วย

แจก

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แจก , บัณ, จำแนก, คือการแบ่งปันจ่ายนั้น, เหมือนอย่างหมอกแจกยาให้คนเจ็บนั้น.	แจก ก. แบ่งหรือปันให้แก่คนหลายๆ คน เช่น แจกเสื้อผ้า แจกสตางค์; กระจายออก, แยกออก, เช่น แจกออกเป็นแม่ ก กา.

คำว่า “แจก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแบ่งปันหรือแจกจ่ายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแบ่งหรือปันให้แก่คนหลายๆ คนแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือกระจายออกหรือแยกออกอีกด้วย

จ้วง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้วง , คืออาการที่คนยกแขนทั้งสองคอยจ้วง, เหมือนอย่างพวกผีผายๆ เรือพระที่นั่งแผ่นดินนั้น. จ้วงน้ำ , คืออาการที่เอาขันเป็นต้น, เอื้อมลงดักเอาน้ำในแม่น้ำแผ่นดินนั้น.	จ้วง ก. กิริยาที่เอาภาชนะเช่นขันเอื้อมลงไปดักน้ำขึ้นมาโดยแรง; อาการที่เอาพายพายน้ำโดยเร็วอย่างพายเรือแข่ง; โดยปริยายหมายถึงกิริยาที่ดีหรือฟันสุดแขน เช่น จ้วงดี จ้วงฟัน.

คำว่า “จ้วง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่ยกแขนทั้งสองคอยจ้วงเหมือนพายเรือพระที่นั่ง เช่น จ้วงพาย และอาการที่เอาขันเป็นต้นเอื้อมลงดักเอาน้ำในคำว่าจ้วงน้ำ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่เอาพายพายน้ำโดยเร็วอย่างพายเรือแข่ง และกิริยาที่เอาภาชนะเช่นขันเอื้อมลงไปดักน้ำขึ้นมาโดยแรงแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือ กิริยาที่ดีหรือฟันสุดแขนอีกด้วย

ชฎา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชะดา, เป็นชื่อเครื่องประดับหัวอย่างหนึ่ง, คล้ายๆ กับมงกุฏ, แต่ยอดนั้นเองน้อยหนึ่ง.	ชฎา น. เครื่องสวมศีรษะรูปคล้ายมงกุฏ, ผมที่เกล้าเป็นมวยสูงขึ้น. (ป., ส. ชฎา).
	

คำว่า “ชะดา” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ชฎา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องประดับศีรษะอย่างหนึ่ง คล้ายกับมงกุฏเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี ความหมายว่าเครื่องสวมศีรษะรูปคล้ายมงกุฏแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือผมที่เกล้าเป็นมวยสูงขึ้นอีกด้วย

ชิง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชิง, แย่ง, คือการที่แย่งสิ่งของกัน, เหมือนอย่าง คนชิงฉลากกันเป็นต้น.	ชิง ๑ ก. แย่ง, แย่งขัน, เช่น ชิงรางวัล ชิงทุน, แย่ง เช่น ชิงอำนาจ.

คำว่า “ชิง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแย่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแย่งแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือแข่งหรือ แย่งขันอีกด้วย

ดาตฟ้า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดาตฟ้า, เป็นชื่อกระดาดที่เขาปูดาตบนปาก กำปั่นอาปากตะเกาณั้น.	ดาตฟ้า น. พื้นราบตอนบนของเรือ, พื้นราบตอน บนสุดของอาคาร.

คำว่า “ดาตฟ้า” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ดาตฟ้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากระดานที่ปูดาตบนปากเรือเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าพื้นราบตอนบนของเรือแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือพื้นราบตอนบนสุดของอาคารอีกด้วย

ดูด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดูด, กอก, คือการที่สูบสิ่งของทั้งปวงให้เข้าไปในปากนั้น.	ดูด ก. สูบด้วยปาก เช่น ดูดนม, สูบด้วยกำลัง เช่น น้ำดูด ไฟฟ้าดูด.

คำว่า “ดูด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสูบให้เข้าไปในปากเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสูบด้วยปากแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือสูบด้วยกำลังอีกด้วย

ตาม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตาม, ปะ, ทาบ, คือการที่เอาสิ่งของทาบกันเข้า เพื่อจะให้แข็ง, เหมือนอย่างคนเอาไม้ตามไม้ที่บุน ที่เดาะนั้น.	ตาม ๑ ก. ทาบประกอบหรือประกบให้แข็ง เช่น ตามไม้คาน, ทาบหรือปะให้หนาเพื่อให้คงทน เช่น ตามผ้า.

คำว่า “ตาม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทาบกันเข้าเพื่อให้แข็งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทาบประกอบหรือประกบให้แข็งแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือทาบหรือปะให้หนาเพื่อให้คงทนอีกด้วย

ดุม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดุม , เป็นชื่อไม้กลมๆ ที่ไซแปนรูทำกงเกวียน, กงรถ, เป็นที่สำหรับสอดเพลาร้อยเข้าในรูดุมนั้น.	ดุม น. ส่วนกลางของล้อเกวียนหรือล้อรถที่มีรูสำหรับสอดเพลา; เครื่องกลัดส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าไม่ให้แยกออกจากกัน ทำเป็นรูปต่างๆ มักมีรังดุมสำหรับขัดหรือบางทีก็ติดเป็นเครื่องประดับ, กระดุม ลูกกระดุม หรือ ลูกดุม ก็เรียก.

คำว่า “ดุม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าส่วนของล้อเกวียนหรือล้อรถเป็นไม้กลมๆ มีรูสำหรับสอดเพลาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า ส่วนกลางของล้อเกวียนหรือล้อรถที่มีรูสำหรับสอดเพลาแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิม คือเครื่องกลัดส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าไม่ให้แยกออกจากกัน ทำเป็นรูปต่างๆ มักมีรังดุมสำหรับขัดหรือบางทีก็ติดเป็นเครื่องประดับอีกด้วย

ตะโพงก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตะโพงก , หนึ่งคือกาบทางมะพร้าวแห้งที่หล่นลงมานั้น.	ตะโพงก ๒ น. โคนทางมะพร้าวแห้ง; สิ่งที่หนุนโหนดขึ้นจากพื้นราบ เช่น หัวตะโพงกตอไม้; ก้อนเนื้อที่ต้นคอของสัตว์บางชนิดเช่นวัว, หนอก ก็ว่า.

คำว่า “ตะโพงก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากาบทางมะพร้าวแห้งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าโคนทางมะพร้าวแห้งแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือสิ่งที่หนุนโหนดขึ้นจากพื้นราบ และก้อนเนื้อที่ต้นคอของสัตว์บางชนิดอีกด้วย

โถม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โถม , คืออาการที่กระโจนเข้าไปนั้น, เช่นแมลงเม่าโถมเข้าปลวกไฟ.	โถม ก. โผเข้าไปอย่างรวดเร็ว เช่น โถมตัวเข้าหา; รวมกำลังพุ่งเข้าใส่ เช่น โถมกำลัง.

คำว่า “โถม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรภิธานศรียุคที่มีความหมายว่ากระโจนเข้าไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าโผล่เข้าไปอย่างรวดเร็วแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือรวมกำลังพุ่งเข้าใส่อีกด้วย

หนอก

หนังสืออักษรภิธานศรียุค	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
หนอก , คืออะไรวะแห่งหนึ่ง, ตั้งอยู่เหนือที่ลับ ขึ้นมาจากท้องน้อยนั้น, เช่นหนอกชายหญิงทั้งปวง.	หนอก ๑ น. ก้อนเนื้อที่ต้นคอของสัตว์บางชนิด เช่น วัว, ก้อนเนื้อที่นูนขึ้นมาที่ต้นคอของคนบางคน เช่น เธออ้วนจนคอเป็นหนอก, เนื้อใต้ท้องน้อย เช่น นุ่งผ้าขัดหนอก.

คำว่า “หนอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรภิธานศรียุคที่มีความหมายว่าส่วนที่อยู่เหนือที่ลับขึ้นมาจากท้องน้อยเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเนื้อใต้ท้องน้อยแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือก้อนเนื้อที่ต้นคอของสัตว์บางชนิดหรือก้อนเนื้อที่นูนขึ้นมาที่ต้นคอของคนบางคนอีกด้วย

แนะนำ

หนังสืออักษรภิธานศรียุค	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แนะนำ , คือบอกชี้แนะให้.	แนะนำ ก. ชี้แจงให้ทำหรือปฏิบัติ เช่น แนะนำให้ทำความดี แนะนำในการใช้ยา; บอกให้รู้จักกัน ตามธรรมเนียม.

คำว่า “แนะนำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรภิธานศรียุคที่มีความหมายว่าบอกชี้แนะเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชี้แจงให้ทำหรือปฏิบัติแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือบอกให้รู้จักกันตามธรรมเนียมอีกด้วย

ปากน้ำ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปากน้ำ , คือช่องที่ใหญ่ๆ เข้ามาจากทะเล, มีปากน้ำเจ้าพระยานั้น.	ปากน้ำ น. บริเวณที่แควไหลลงมาบรรจบลำน้ำใหญ่ เช่น ปากน้ำโพ หรือบริเวณที่ลำน้ำใหญ่ไหลลงสู่ทะเลหรือทะเลสาบ เช่น ปากน้ำเจ้าพระยา ปากน้ำบางปะกง, บางทีก็ใช้เรียกทางเข้าอ่าวจากมหาสมุทรหรือทะเลสู่มืองด้วย.

คำว่า “ปากน้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทางเข้าจากทะเลเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทางเข้าอ่าวจากมหาสมุทรหรือทะเลสู่มืองแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือบริเวณที่แควไหลลงมาบรรจบลำน้ำใหญ่ หรือบริเวณที่ลำน้ำใหญ่ไหลลงสู่ทะเลหรือทะเลสาบอีกด้วย

มุกดาหาร

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
มุกดาหาร , เปนชื่อแก้วอย่างหนึ่ง, ชื่อแก้วมุกดาหารนั้น.	มุกดา, มุกดาหาร น. ไข่มุก; ชื่อรัตนะอย่างหนึ่งในพวกนพรัตน์ สีหมอกอ่อนๆ. (ส. มุกดา, มุกดาหาร; ป. มุตตา, มุตตาหาร, ว่า สร้อยไข่มุก).

คำว่า “มุกดาหาร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อแก้วอย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อรัตนะอย่างหนึ่งในพวกนพรัตน์ สีหมอกอ่อนๆ แล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือไข่มุกอีกด้วย

เมฆฉาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เมฆฉาย , คือเงาเมฆ, คนมีวิชาอย่างหนึ่ง, ทำเมฆให้เป็นรูปคนดูดีแลร้ายเป็นต้น.	เมฆฉาย น. เงาเมฆ, เมฆที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปต่างๆ เนื่องจากการยกเมฆ เป็นนิมิตให้สามารถพยากรณ์ได้ว่าร้ายหรือดี เช่น ภาวนาเขม้นเห็นเมฆฉาย นิมิตเป็นรูปนารายณ์เรื่องศรี. (ขุนช้างขุนแผน); การอธิษฐานโดยปริกรรมด้วยมนตร์ เชื่อกันว่าจะทำให้เงาของคนเจ็บลอยขึ้นไปในอากาศ แล้วพิจารณาดูว่าคนเจ็บนั้นเป็นโรคอะไร.

คำว่า “เมฆฉาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าการใช้วิชาอย่างหนึ่งทำให้เงาเมฆหรือเมฆเป็นรูปคน เพื่อดูดีและร้ายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเงาเมฆหรือเมฆที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปต่างๆ เนื่องจากการยกเมฆ เป็นนิมิตให้สามารถพยากรณ์ได้ว่าร้ายหรือดีแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือการอธิษฐานโดยปริกรรมด้วยมนตร์ เชื่อกันว่าจะทำให้เงาของคนเจ็บลอยขึ้นไปในอากาศ แล้วพิจารณาดูว่าคนเจ็บนั้นเป็นโรคอะไรอีกด้วย

มาศ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
มาศ , ดินทอง, คือกำมะถัน, กำมะถันมีสองอย่าง, แดงอย่างหนึ่งเหลืองอย่างหนึ่ง, เขาประสมดินประสีทำดินยิงปืนบ้าง.	มาศ น. ทอง; กำมะถัน.

คำว่า “มาศ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าดินทองคือกำมะถันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากำมะถันแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิมคือทองอีกด้วย

๑.๗ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำเดิม

๑.๗.๑ เพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนาม

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำเดิมเป็นคำลักษณนาม

คัน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คัน , อนึ่งไม้ที่ทำเป็นด้าใส่ร่มเป็นต้นนั้น. คันนา , คือสิ่งที่ทำเป็นคันขึงน้ำไว้ในนาอัน.	คัน ๑ น. แนวดินหรือแนวทรายเป็นต้นที่พูนสูงขึ้นเป็นแนวยาว เช่น คันทราย, แนวดินที่พูนขึ้นมาสำหรับกั้นน้ำ เช่น คันนา คันดิน; สิ่งที่มีลักษณะยาวทำด้วยไม้เป็นต้น สำหรับถือหรือปัก เช่น คันเบ็ด คันไถ คันธง; ลักษณะนามเรียกรถหรือของที่มีด้ามถือบางอย่าง เช่น รถ ๓ คัน ช้อน ๔ คัน เบ็ด ๕ คัน.

คำว่า “คัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าสิ่งที่เป็คันสำหรับขึงน้ำในคำว่าคันนา และด้ามไม้สำหรับใส่ร่มเป็นต้น เช่น คันร่ม ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าแนวดินหรือแนวทรายเป็นต้นที่พูนสูงขึ้นเป็นแนวยาว หรือแนวดินที่พูนขึ้นมาสำหรับกั้นน้ำ และสิ่งที่มีลักษณะยาวทำด้วยไม้เป็นต้น สำหรับถือหรือปักแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนามเรียกรถหรือของที่มีด้ามถือบางอย่างอีกด้วย

งวด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
งวด , คืออาการน้ำทั้งปวงที่เคียวให้มันยุบลงนั้น, ประการหนึ่งเป็นการกำหนดนั้น.	งวด น. คราวที่กำหนด เช่น การออกรางวัลสลากกินแบ่งออกเป็นงวด, ลักษณะนามเรียกจำนวนนับของคราวที่กำหนด เช่น แบ่งการชำระหนี้ออกเป็น ๕ งวด. ก. ลดลงไป, พร่องลงไป, แห้งลงไป, เช่น น้ำงวดลง.

คำว่า “งวด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่ายวบลง และเป็นคำนามมีความหมายว่าการกำหนด ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าลดลงไป พร่องลงไป หรือแห้งลงไป และเป็นคำนามหมายถึงคราวที่กำหนดแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็น คำลักษณนามเรียกจำนวนนับของคราวที่กำหนดอีกด้วย

จิบ

หนังสืออักษรธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จิบ , ม่อย, คือความที่นอนม่อยไปบัดเดียวหนึ่งนั้น , เหมือนอย่างลึงหลับเป็นต้น.	จิบ ก. หลับไปชั่วขณะหนึ่ง; ลักษณะนามบอกการหลับเช่นนั้นว่า หลับจิบหนึ่ง หลับ ๒ จิบ.

คำว่า “จิบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่านอนม่อยไปบัดเดียวหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าหลับไปชั่ว ขณะหนึ่งแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนามบอกการหลับเช่นนั้นว่าหลับจิบหนึ่ง หลับ ๒ จิบอีกด้วย

เชือก

หนังสืออักษรธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เชือก , ปอ, เปนชื่อปอต่างๆ, เอามาพันเปนสามเกลียวบ้างสี่เกลียวบ้าง, เหมือนเชือกกำปั่นเป็นต้น.	เชือก น. สิ่งที่ทำด้วยด้ายหรือป่านปอเป็นต้น มักพันหรือตีเกลียวสำหรับผูกหรือมัด; ลักษณะนามเรียกข้างบ้าน เช่น ข้างเชือกหนึ่ง ข้าง ๒ เชือก.

คำว่า “เชือก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียเป็นคำนามมีความหมายว่าปอที่นำมาพันเป็นเกลียวเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าสิ่งที่ทำด้วยด้าย หรือป่านปอเป็นต้น มักพันหรือตีเกลียวสำหรับผูกหรือมัดแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำ ลักษณนามเรียกข้างบ้านอีกด้วย

ขึ้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขึ้น , อัน, คืออาการสิ่งของที่ตัดออกเป็นอันๆ, เหมือนอย่างขึ้นปลาขึ้นเนื้อ เป็นต้น.	ขึ้น ๑ น. ก้อนหรือแผ่นเล็กที่ตัด แล่ แบ่ง แยก หรือแตกออกจากส่วนใหญ่ เช่น ขึ้นปลา ขึ้นเนื้อ ขึ้นกระเบื้อง, ลักษณะนามเรียกสิ่งที่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็กๆ เช่นนั้น เช่น ผ้าขึ้นหนึ่ง เนื้อ ๒ ขึ้น.

คำว่า “ขึ้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าสิ่งของที่ตัดออกเป็นอันๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าก้อนหรือแผ่นเล็กที่ตัด แล่ แบ่ง แยก หรือแตกออกจากส่วนใหญ่แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณะนามเรียกสิ่งที่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็กๆ เช่นนั้นอีกด้วย

ขึ้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขึ้น , คือแปนสิ่งของทั้งปวงที่เป็นอันเล็กๆ, กลมบ้าง, แบนบ้าง, เหมือนอย่างขึ้นกรง, ขึ้นอบ เป็นต้น.	ขึ้น น. คำเรียกของเล็กๆ ยาวๆ ที่เรียงกันเป็นแถวเป็นแนวอย่างฟันหรือลูกกรง, ลักษณะนามเรียกของเช่นนั้น เช่น ฟันขึ้นหนึ่ง ฟัน ๒ ขึ้น.

คำว่า “ขึ้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าสิ่งของที่เป็นอันเล็กๆ อย่างขึ้นกรงหรือขึ้นอบ เป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าคำเรียกของเล็กๆ ยาวๆ ที่เรียงกันเป็นแถวเป็นแนวอย่างฟันหรือลูกกรงแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณะนามเรียกของเช่นนั้น เช่น ฟันขึ้นหนึ่ง ฟัน ๒ ขึ้นอีกด้วย

ขึ้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขึ้น , แปนชื่อสิ่งของทั้งปวงที่เป็นอันหนึ่งๆท่อนหนึ่ง, เหมือนอย่างขึ้นพื้นแปนต้นนั้น.	ขึ้น น. ท่อน เช่น กลืนเข้าไปทั้งขึ้น, ท่อนไม้ขนาดเล็ก เช่น ขึ้นพื้น, ลักษณะนามเรียกท่อนไม้ขนาดเล็กกว่า ขึ้น เช่น พื้นขึ้นหนึ่ง พื้น ๒ ขึ้น.

คำว่า “ดุ้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าท่อนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าท่อนหรือท่อนไม้ขนาดเล็กแล้ว ยังเพิ่ม
หน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนามเรียกท่อนไม้ขนาดเล็กกว่าดุ้นอีกด้วย

ผลัด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผลัด , เปลี่ยน, คือเปลี่ยน, คนนั่งห่มผ้าสำหรับนี้อยู่ นานเวลาแล้ว, เอาผ้าสำหรับอื่นเข้านั่งห่ม, เอาผ้า สำหรับก่อนออกเสียนั้น.	ผลัด ก. เปลี่ยนแทนที่ เช่น ผลัดเสื้อผ้า ผลัดเวร ผลัดใบ ผลัดขน. น. ลักษณะนามเรียกการ ผลัดเปลี่ยนเวรยาม เช่น เปลี่ยนเวรวันละ ๓ ผลัด.

คำว่า “ผลัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเปลี่ยนเอาผ้าอื่นนั่งห่มแทนผ้าเดิมเพียงความ
หมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเปลี่ยน
แทนที่แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนามเรียกการผลัดเปลี่ยนเวรยามอีกด้วย

มัด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
มัด , ผูกมัด, คือรวบรัด, ของสิ่งเดียวหลายอันถา ของหลายอย่าง, ตั้งแต่สองอันขึ้นไป, คนเอารวบ รัดเข้าเป็นอันเดียวกันว่ามัด.	มัด ก. ผูกมัดเข้าด้วยกัน, ผูกมัดให้แน่น. น. ลักษณนามเรียกของบางอย่างที่ผูกมัดเข้าด้วยกัน เช่น ได้มัดหนึ่ง ฟืน ๒ มัด.

คำว่า “มัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าผูกมัดเข้าเป็นอันเดียวกันเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าผูกมัดเข้าด้วยกัน
หรือผูกมัดให้แน่นแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณนามเรียกของบางอย่างที่ผูกมัดเข้า
ด้วยกันอีกด้วย

ม้วน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ม้วน , คือหั่นหมุนผ้าที่ยาวม้วนให้น้อยเข้านั้น, เช่นแพรม้วนเป็นต้น.	ม้วน ก. หมุนพันเข้าไปให้มีลักษณะกลมอย่างรูปทรงกระบอก. น. ลักษณะนามเรียกสิ่งของเช่นผ้าหรือกระดาษที่ขดหรือพันห่อตัวอยู่ เช่น ผ้าม้วนหนึ่ง กระดาษ ๒ ม้วน.

คำว่า “ม้วน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าหั่นหมุนผ้าที่ยาวให้น้อยเข้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าหมุนพันเข้าไปให้มีลักษณะกลมอย่างรูปทรงกระบอกแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำลักษณะนามเรียกสิ่งของเช่นผ้าหรือกระดาษที่ขดหรือพันห่อตัวอยู่อีกด้วย

๑.๗.๒ เพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำชนิดอื่นๆ

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำเดิมเป็นคำชนิดอื่นๆ เช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน หรือคำอุทาน เป็นต้น

ขโมย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขโมย , คือคนลักเอาซึ่งทรัพย์สิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ให้.	ขโมย น. ผู้ลักทรัพย์. ก. ลัก, โดยปริยายหมายความว่า ลอบทำสิ่งที่ตนไม่มีสิทธิ์หรือไม่ได้รับอนุญาต เช่น เด็กขโมยสบุนหรี เขาชโมยอ่านจดหมายเพื่อน.

คำว่า “ขโมย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าคนลักทรัพย์สิ่งของที่เจ้าของไม่ให้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าผู้ลักทรัพย์แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงลัก และลอบทำสิ่งที่ตนไม่มีสิทธิ์หรือไม่ได้รับอนุญาตอีกด้วย

คือ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คือ , เปนความว่า, เปนสิ่งนั้น, คือคนนั้น, ม่อว่า.	คือ สัน. เท่ากับ, ได้แก่. ก. เป็น เช่น โลกคือดาวดวงหนึ่ง.

คำว่า “คือ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเป็นความว่าหรือเป็นสิ่งนั้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเป็นแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำสันธานหมายถึงเท่ากับหรือได้แก่อีกด้วย

คด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คด , คืออาการที่ไม่ตรงนั้น, เหมือนอย่างไม้คดบ้าง, คนคดบ้าง, คลองคดบ้าง, คือโกงนั่นเอง.	คด ๒ น. สิ่งปลูกสร้างซึ่งมีฐานหักมุมเป็นข้อคอก เช่น วิหารคด. ว. ลักษณะที่ไม่ตรงตลอด; ไม่ซื่อ.

คำว่า “คด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าที่ไม่ตรง เช่น ไม้คดและคนคด ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าลักษณะที่ไม่ตรงตลอด และไม่ซื่อแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำนามหมายถึงสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีฐานหักมุมเป็นข้อคอกอีกด้วย

คราด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คราด , คือของสำหรับชักหญ้าที่นาที่สวนนั้น, คนเอาไม้มาเจาะใส่ลูกห่างๆ คล้ายๆ หวี.	คราด ๑ น. เครื่องมือทำไร่ทำนาใช้วัวหรือควายลาก ลักษณะเป็นคาน มีซี่ห่างๆ กัน มีคันชักสำหรับลากขึ้นหญ้าและทำให้ดินที่ไถแล้วซุย, เครื่องมือสำหรับชักหรือลากขึ้นหญ้าหรือหยากเยื่อเป็นต้น ทำเป็นซี่ๆ มีด้ามสำหรับจับชักหรือลากไป. ก. ชักหรือลากขึ้นหญ้าเป็นต้นด้วยคราดนั้น.

คำว่า “คราด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำนามมีความหมายว่าของสำหรับชักหญ้าที่นาหรือสวน เป็นไม้เจาะรูแล้วใส่ ลูกห่างๆ คล้ายหวีเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าเครื่องมือทำไร่ทำนาใช้วั้วหรือควายลาก ลักษณะเป็นคาน มีซี่ห่างๆ กัน มี คันชักสำหรับลากขึ้นหญ้าและทำให้ดินที่ไถแล้วซุย หรือเครื่องมือสำหรับชักหรือลากขึ้นหญ้าหรือ หยากเยื่อเป็นต้น ทำเป็นซี่ๆ มีด้ามสำหรับจับชักหรือลากไปแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็น คำกริยาหมายถึงชักหรือลากขึ้นหญ้าเป็นต้นด้วยคราดนั้นอีกด้วย

คล้ำ

หนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คล้ำ , คลุ่ม, คืออาการที่คนธาตุสทวเดินไปเดินมา, สรรพสนกันอยู่มากมายนั้น.	คล้ำ น. หมู. ว. สับสน, เกื่อนกล่น, มาก, มักใช้ คู่กับคำ คลา เป็น คลาคล้ำ.

คำว่า “คล้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าสับสนกันอยู่มากมายเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าสับสน เกื่อนกล่น หรือมากแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำนามหมายถึงหมูอีกด้วย

เจ้ากรรม

หนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจ้ากรรม , คือเจ้าของกรรม, เจ้าของเวรที่ตนได้ กระทำไว้นั้น.	เจ้ากรรม น. ผู้เคยมีกรรมมีเวรต่อกันมาแต่ชาติ ก่อน, เจ้ากรรมนายเวร ก็ว่า. ว. ที่ทำให้ผิดหวัง หรือได้รับความเดือดร้อน เช่น รถเจ้ากรรมเกิดเสีย ขึ้นกลางทางเลยไปไม่ทัน เด็กเจ้ากรรมวิ่งมาชน เกือบหกล้ม. อ. คำกล่าวแสดงความผิดหวังเพราะ เกิดอุบัติเหตุโดยไม่คาดคิดมาก่อนเป็นต้น เช่น เจ้ากรรมแท้ๆ รถมาเสียเอาตอนฝนตกเสียด้วย.

คำว่า “เจ้ากรรม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำนามมีความหมายว่าเจ้าของกรรมเจ้าของเวรที่ได้กระทำไว้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าผู้เคยมี

กรรมมีเวรต่อกันมาแต่ชาติก่อนแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่ทำให้ผิดหวัง หรือได้รับความเดือดร้อน และเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำอุทานหมายถึงคำกล่าวแสดงความ ผิดหวังเพราะเกิดอุบัติเหตุโดยไม่คาดคิดมาก่อนอีกด้วย

ฉนวน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉนวน , เปนทางที่สำหรับพระมหากษัตริย์, ฤา เจ้าฝ่ายในเสด็จขึ้นลง, เหมือนฉนวนน้ำประจํา ทำเปนต้นนั้น.	ฉนวน ๑ น. ทางเดินซึ่งมีเครื่องกำบัง ๒ ข้าง สำหรับพระมหากษัตริย์หรือเจ้านายฝ่ายในเสด็จ ขึ้นลงหรือเข้าออก. ก. กำบัง, คั่น, กัน.

คำว่า “ฉนวน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าทางสำหรับพระมหากษัตริย์หรือเจ้าฝ่ายในเสด็จขึ้นลง เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมี ความหมายว่าทางเดินซึ่งมีเครื่องกำบัง ๒ ข้าง สำหรับพระมหากษัตริย์หรือเจ้านายฝ่ายในเสด็จขึ้นลง หรือเข้าออกแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงกำบัง คั่น หรือกันอีกด้วย

เจด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจด , เปนคำสำหรับไล่หมาให้หนีไป, เหมือนอย่าง คนเหินหมาเดินมา, แล้วร้องตวาดว่าเจด.	เจด ก. ขับไล่ไล่ส่ง เช่น เจดหัวไป. ว. คำร้องไล่ หมา.

คำว่า “เจด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าคำสำหรับไล่หมาเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าคำร้องไล่หมา แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงขับไล่ไล่ส่งอีกด้วย

ชอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชอก , กรอก, เปนชื่อที่ระหว่างแปนตรอกเล็กๆ, เหมือนอย่างชอกบ้านชอกเรือน, ฤาชอกห้วยชอก เขาเปนต้น.	ชอก น. ช่องทางที่แคบๆ เช่น ชอกเขา ชอกหุ ชอกคอ. ก. ชุก, ชุกแทรกเข้าไป, ช้อน.

คำว่า “ซอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าที่ระหว่างซึ่งเป็นตรอกเล็กๆ เพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าช่องทางที่แคบๆ แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงซุก ซุกแทรกเข้าไป หรือซ่อนอีกด้วย

ดำรง

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ดำรง , คือความที่ทรงไว้, รองไว้, จุนไว้, ค้ำไว้, เหมือนอย่างดำรงราชสมบัติเป็นต้น.	ดำรง ก. ทรงไว้, ชูไว้, ทำให้คงอยู่, เช่น ดำรงวงศ์ตระกูล. ว. ตรง, เทียง. (แผลงมาจาก ตรง). (ข. ฏึง, ตมุง).

คำว่า “ดำรง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าทรงไว้ รองไว้ จุนไว้ หรือค้ำไว้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าทรงไว้ ชูไว้ หรือทำให้คงอยู่แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงตรงหรือเทียงอีกด้วย

ตรา

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตรา , เป็นชื่อของสำหรับให้รู้เป็นสำคัญแน้น.	ตรา น. เครื่องหมายที่มีลวดลายและทำเป็นรูปต่างๆ สำหรับประทับเป็นสำคัญ เช่น ตราพระราชสีห์ ตราพระคชสีห์ ตราบัวแก้ว, สำหรับเป็นเครื่องประดับในจำพวกราชอิสริยาภรณ์ เช่น ตราช้างเผือก, สำหรับเป็นเครื่องหมาย เช่น ผ้าตราหน้าอินทรี. ก. ประทับเป็นสำคัญ เช่น ตราไว้, กำหนดไว้, จดจำไว้, เช่น ตราเอาไว้ที่; ตั้งไว้ เช่น ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้.

คำว่า “ตรา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าของสำหรับให้รู้เป็นสำคัญเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าเครื่องหมายที่มีลวดลายและทำเป็นรูปต่างๆ สำหรับประทับเป็นสำคัญ สำหรับเป็นเครื่องประดับในจำพวกราช

อิสรยาภรณ์ สำหรับเป็นเครื่องหมายแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงประทับเป็นสำคัญ กำหนดไว้หรือจดจำไว้ และตั้งไว้อีกด้วย

แถม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แถม , คือการเพิ่มการเติมให้ขึ้น, เช่นลูกค้าซื้อของแล้วต้องแถมไปด้วย.	แถม ก. เติมให้, เพิ่มให้, (มักใช้ในการซื้อ ขาย แลก เปลี่ยน หรือให้). ว. ที่เติมให้, ที่เพิ่มให้, เช่น ของแถม.

คำว่า “แถม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเพิ่มหรือเติมให้ มักใช้ในการซื้อ ขาย แลก เปลี่ยน หรือให้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเติมให้หรือเพิ่มให้ มักใช้ในการซื้อ ขาย แลก เปลี่ยน หรือให้แล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่เติมให้หรือที่เพิ่มให้อีกด้วย

ทะลุ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะลุ , ปะรุ, โปรง, กลวง, เปนชื่อสิ่งของทั้งปวงที่กลวงเปนช่องนั้น, เช่นเรือทะลุม่อทะลุเช่นนั้น.	ทะลุ ก. เกิดเป็นรูหรือทำให้เป็นรูถึงอีกข้างหนึ่ง. ว. ที่เป็นรู เช่น หม้อทะลุ.

คำว่า “ทะลุ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทะลุ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าที่ปรุ โปรง หรือกลวงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าที่เป็นรูแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำกริยาหมายถึงเกิดเป็นรูหรือทำให้เป็นรูถึงอีกข้างหนึ่งอีกด้วย

ทุ้ง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทุ้ง , ตุง, คืออาการสิ่งของทั้งปวงที่ตุงอยู่นั้น, เช่นใบผ้าที่กินลมถาเปลผ้าที่เด็คนอน.	ทุ้ง ๑ ว. ตุง, ตูยออกมา. น. ฝักบัวที่ย้อยลงมา เช่น เปิดน้ำลงตามทุ้งสหัสธารา. (สิบสองเดือน).

คำว่า “ทุ้ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าตุงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าตุงหรือตุงออกมาแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำนามหมายถึงฝักบัวที่ย่อยลงมาอีกด้วย

เท้าแขน

หนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เท้าแขน , ที่ตั้งแขน, กรานแขน, เปนชื่ออาการที่คนนั่งพับเพียบแล้วเอาแขนกรานไว้กับพื้นนั้น เช่น ผู้หญิงนั่งเท้าแขน.	เท้าแขน น. ตัวไม้สำหรับค้ำยันของหนักเช่นกันสาดให้มีกำลังทรงตัวอยู่ได้; ส่วนของเก้าอี้สำหรับวางแขน. ว. เรียกอาการที่นั่งพับเพียบเอาแขนเท้าพื้นว่า นั่งเท้าแขน.

คำว่า “เท้าแขน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เท้าแขน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าอาการที่นั่งพับเพียบแล้วเอาแขนกรานไว้กับพื้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าเรียกอาการที่นั่งพับเพียบเอาแขนเท้าพื้นว่านั่งเท้าแขนแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำนามหมายถึงตัวไม้สำหรับค้ำยันของหนักให้มีกำลังทรงตัวอยู่ได้ และส่วนของเก้าอี้สำหรับวางแขนอีกด้วย

หน้าเฝือก

หนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
หน้าเฝือก , คือหน้าขาวซีดไปนั้น, เช่นคนเปนไข้จับหน้าซีดเฝือกไป.	หน้าเฝือก, หน้าเฝือกสี น. หน้าไม่มีสีเลือด. ว. มีสีหน้าแสดงความผิดหวังหรือตกใจเป็นต้น, หน้าถอดสี ก็ว่า.

คำว่า “หน้าเฝือก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์เป็นคำนามมีความหมายว่าหน้าขาวซีดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าหน้าไม่มีสีเลือดแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมีสีหน้าแสดงความผิดหวังหรือตกใจเป็นต้นอีกด้วย

เปียง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เปียง , แบ่ง, หั้น, คือคนหันไปน้อยหนึ่ง, คนจะยิงปืนปากกระบอกตรงคนๆของอันใดที่ไม่ต้องการยิงกลัวถูกปืนไปถูกเข้าหั้นเสียหน่อยหนึ่งนั้น, ว่าเปียงเสีย.	เปียง ก. เลียง, เบน, เอี้ยว, เช่น เปียงตัว. ว. ที่เลียง, ที่เบน, เช่น ทางเปียง สะพานเปียง.

คำว่า “เปียง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าหันไปเล็กน้อยเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเลียง เบน หรือเอี้ยวแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่เลียงหรือที่เบนอีกด้วย

มธุรส

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
มธุรส , แปลว่าน้ำหวานก็ได้, ว่าน้ำผึ้งก็ได้, เพราะรสหวานนั้น.	มธุรส น. น้ำผึ้ง, รสหวาน, อ้อย. ว. ไพเราะ เช่น มธุรสวาจา. (ป., ส.).

คำว่า “มธุรส” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “มธุรส” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์เป็นคำนามมีความหมายว่าน้ำหวานหรือน้ำผึ้งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าน้ำผึ้ง รสหวาน หรืออ้อยแล้ว ยังเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงไพเราะอีกด้วย

๑.๘ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการระบุคำนามหน้าคำเดิมเพื่อใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่ง

เข้ารีต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เข้ารีต , คือคนชาติใดภาษาใดไปเชื่อถือตามศาสนาอื่นจากคำสั่งสอนที่ตัวเคยถือ.	เข้ารีต ว. เปลี่ยนไปถือศาสนาอื่น. น. เรียกผู้เปลี่ยนไปถือคริสต์ศาสนาส่วนใหญ่เป็นนิกายโรมันคาทอลิกว่า ผู้เข้ารีต เช่น ญวนเข้ารีต.

คำว่า “เข้ารีต” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เข้ารีต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเปลี่ยนไปเชื่อถือตามศาสนาอื่นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเปลี่ยนไปถือศาสนาอื่นแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงเรียกผู้เปลี่ยนไปถือคริสต์ศาสนาส่วนใหญ่เป็นนิกายโรมันคาทอลิก โดยระบุคำนาม “ผู้” หน้าคำเดิม เรียกว่าผู้เข้ารีตอีกด้วย

ขนมเปียกปูน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขนมเปียกปูน , คือขนมอย่างหนึ่ง, เอาแป้งละลายให้เหลวแล้วใส่น้ำปูนใสบ้าง, กวนให้ข้นแล้วใส่น้ำตาลบ้างกินหวาน.	ขนมเปียกปูน น. ขนมชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าผสมกับมะพร้าวเผาให้เป็นถ่านบดละเอียด ตั้งไฟกวนกับน้ำตาล กะทิ และน้ำปูนใส เมื่อสุกเทลงใส่ถาด ตัดเป็นชิ้นๆ ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านขนานที่มีด้านทั้ง ๔ ยาวเท่ากัน แต่ไม่มีมุมภายในเป็นมุมฉาก; เรียกรูปสี่เหลี่ยมด้านขนานที่มีด้านทั้ง ๔ ยาวเท่ากัน แต่ไม่มีมุมภายในเป็นมุมฉากว่า สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน, สี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ก็เรียก.

คำว่า “ขนมเปียกปูน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขนมอย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าขนมชนิดหนึ่ง ตัดเป็นชิ้นๆ ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านขนานที่มีด้านทั้ง ๔ ยาวเท่ากัน แต่ไม่มีมุมภายในเป็นมุมฉากแล้ว ยังหมายถึงเรียกรูปสี่เหลี่ยมด้านขนานที่มีด้านทั้ง ๔ ยาวเท่ากัน แต่ไม่มีมุมภายในเป็นมุมฉาก โดยระบุคำนาม “สี่เหลี่ยม” หน้าคำเดิม เรียกว่าสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนอีกด้วย

คกงคา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คกงคา , คือแม่น้ำทั้งปวง, เหมือนอย่างแม่น้ำคกงคา และอะจิริวะดีเป็นต้น.	คกงคา ๑ น. น้ำ, แม่น้ำ, ใช้เป็นสามัญว่า แม่พระคกงคา หมายถึง เจ้าแม่ประจำน้ำ, ชื่อแม่น้ำสำคัญสายหนึ่งในประเทศอินเดีย. (ป., ส. คกงคา ว่า ผู้ไปเร็ว, ผู้ไหลเชี่ยว); เรียกส่วนของท่อเหล้าในโรงต้มกลั่นว่า ท่อคกงคา.

คำว่า “คกงคา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแม่น้ำเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าน้ำ แม่น้ำ หรือชื่อแม่น้ำสำคัญสายหนึ่งในประเทศอินเดียแล้วยังหมายถึงเรียกส่วนของท่อเหล้าในโรงต้มกลั่น โดยระบุคำนาม “ท่อ” หน้าคำเดิม เรียกว่าท่อกกงคาอีกด้วย

คาคเคือก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คาคเคือก , คือการที่เอาเชือกคาคคากูรัดเข้าที่มือ, เหมือนอย่างคนจะชกมวยเป็นต้นนั้น.	คาคเคือก ก. เอาด้ายดิบพันมือเตรียมชกมวย, เตรียมต่อสู้, คาคหมัด ก็เรียก. น. เรียกการชกมวยแบบหนึ่งที่เอาด้ายดิบพันหมัดมาจนถึงข้อศอกว่า มวยคาคเคือก.

คำว่า “คาคเคือก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาเชือกคาคคากูรัดมืออย่างคนจะชกมวยเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาด้ายดิบพันมือเตรียมชกมวยหรือเตรียมต่อสู้แล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงเรียกการชกมวยแบบหนึ่งที่เอาด้ายดิบพันหมัดมาจนถึงข้อศอก โดยระบุคำนาม “มวย” หน้าคำเดิม เรียกว่ามวยคาคเคือกอีกด้วย

งอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
งอก , คืออาการแห่งเมล็ดผลไม้ทั้งปวงที่แตกออกเป็นต้นขึ้นนั้น, ถาที่ขายหาอันจำเริญขึ้นเป็นต้น. งอกหน่อ , คืออาการแห่งสิ่งที่เป็นต้นอ่อนๆ, พึ่งงอกออกจากต้นเดิม, เหมือนหน่อกล้วยหน่อไม้ไผ่เป็นต้น.	งอก ๑ ก. อาการที่เมล็ดผลไม้แตกเป็นต้นขึ้น; ผลิออก, แตกออก, เช่น รากงอก ยอดงอก; เพิ่มปริมาณมากขึ้น (ใช้เฉพาะของบางอย่าง) เช่น เงินงอก แผ่นดินงอก เนื้องอก; เรียกหน้าผากที่กว้างยื่นง้าออกไปกว่าปกติว่า หน้างอก.

คำว่า “งอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่เมล็ดผลไม้แตกเป็นต้นขึ้น เช่น เมล็ดงอก อาการที่ต้นอ่อนงอกออกจากต้นเดิมในคำว่างอกหน่อ และจำเริญขึ้น เช่น หาดงอก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่เมล็ดผลไม้แตกเป็นต้นขึ้น ผลิออกหรือแตกออก และเพิ่มปริมาณมากขึ้นใช้เฉพาะของบางอย่างแล้ว ยังหมายถึงเรียกหน้าผากที่กว้างยื่นง้าออกไปกว่าปกติ โดยระบุคำนาม “หน้า” หน้าคำเดิม เรียกว่าหน้างอกอีกด้วย

ง้ำ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ง้ม , ง้อม, คืออาการแห่งสิ่งของทั้งปวงที่เอนล้มมาเบื้องหน้า, เหมือนอย่างคนนั่งก้มหน้าอยู่นั้น.	ง้ำ ว. ยื่นออกไปเกินปกติจนปลายโน้มลง, โน้มไปทางหน้า เช่น สวมชฎา้ง้าหน้า, เรียกหน้าที่มีสีหน้าแสดงอาการโกรธไม่พอใจหรือไม่ได้อย่างใจเป็นต้นว่า หน้าง้ำ.

คำว่า “ง้ม” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ง้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการสิ่งของที่เอนล้มมาเบื้องหน้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายื่นออกไปเกินปกติจนปลายโน้มลงหรือโน้มไปทางหน้าแล้ว ยังหมายถึงเรียกหน้าที่มีสีหน้าแสดงอาการโกรธไม่พอใจหรือไม่ได้อย่างใจเป็นต้น โดยระบุคำนาม “หน้า” หน้าคำเดิม เรียกว่าหน้าง้ำอีกด้วย

เจ็ด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจ็ด , คือหนึ่งๆ เจ็ดหนนั้น, เหมือนเขาพูดกันว่า, ๗ สิ่งๆ ๗ หนเป็นต้นนั้น.	เจ็ด น. จำนวนหกบวกหนึ่ง; ชื่อเดือนจันทรคติ เรียกว่า เดือน ๗ ตกในราวเดือนมิถุนายน.

คำว่า “เจ็ด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหนึ่งๆ เจ็ดหนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าจำนวนหกบวกหนึ่งแล้ว ยังหมายถึงชื่อเดือนจันทรคติ โดยระบุคำนาม “เดือน” หน้าคำเดิม เรียกว่าเดือน ๗ ตกในราวเดือนมิถุนายนอีกด้วย

จามรี

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จามมะรี , เปนสับทแปลว่าตัวจามจรี, ที่มันมีเส้นขนเล็กเลียดนั้กนั้น.	จามรี น. ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิด Bos grunniens ในวงศ์ Bovidae เป็นสัตว์จำพวกวัว ขนยาวมาก ละเอียดอ่อน สีสน้ำตาลเข้มจนถึงดำ เฉพาะบริเวณสวาทจะมีสีดำห้อยยาวลงมาเกือบถึงพื้น ช่วงเขากว้างมาก หางยาวเป็นพู่ อาศัยอยู่แถบภูเขาสูงในทิเบต, จมร จมรี หรือ จามจรี ก็เรียก; เรียกสัตว์ที่ทำด้วยขนหางจามรีว่า แล้จามรี.

คำว่า “จามมะรี” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จามรี” เปลี่ยนแปลงความหมาย

แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตัวจามจรีเพียง

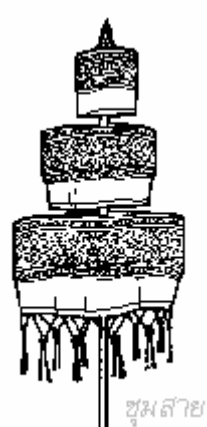
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิดหนึ่งแล้ว ยังหมายถึงเรียกสัตว์ที่ทำด้วยขนหางจามรี โดยระบุคำนาม “แล้” หน้าคำเดิม เรียกว่าแล้จามรีอีกด้วย

เงาะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เงาะ , เสี่ยงลับ, คือการที่มีดสับสิ่งของต่างๆ, เหมือนอย่างคนเงาะลูกตาลด้วยมีดนั้น.	เงาะ ก. เอมีดสับลงเป็นที่ๆ เฉพาะที่ต้องการ แล้วจัดให้แยกออก เช่น เงาะตาล เงาะฝรั่ง. น. เรียกเนื้อในตาลอ่อนที่เงาะออกมาจากเต้าตาลว่า ตาลเงาะ.

คำว่า “เงาะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอามีดสับสิ่งของอย่างเงาะลูกตาลเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอามีดสับลงเป็นที่ๆ เฉพาะที่ต้องการแล้วจัดให้แยกออกแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงเรียกเนื้อในตาลอ่อนที่เงาะออกมาจากเต้าตาล โดยระบุคำนาม “ตาล” หน้าคำเดิม เรียกว่าตาลเงาะอีกด้วย

ชুমสาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชুমสาย , เป็นชื่อแห่งเครื่องสูงอย่างหนึ่ง, เป็นของพระมหากษัตริย์.	ชুমสาย น. เครื่องสูงชนิดหนึ่ง เป็นรูปฉัตร ๓ ชั้น มีสายไหมห้อย; เรียกพระที่นั่งสำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีประทับในงานต่างๆ ของทหาร ลูกเสือ และงานพิเศษบางโอกาส ลักษณะเป็นแท่นสี่เหลี่ยม ดาดด้วยหลังคาผ้าระบาย ๓ ชั้น มีสายไหมห้อยว่า พระที่นั่งชুমสาย.

คำว่า “ชุมสาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรวิธานศรึบท์มีความหมายว่าเครื่องสูงอย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องสูงชนิดหนึ่ง เป็นรูปฉัตร ๓ ชั้น มีสายไหมห้อยแล้ว ยังหมายถึงเรียกพระที่นั่งสำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีประทับในงานต่างๆ ของทหาร ลูกเสือ และงานพิเศษบางโอกาส ลักษณะเป็นแท่นสี่เหลี่ยม ดาดด้วยหลังคาผักระบาย ๓ ชั้น มีสายไหมห้อย โดยระบุค่านาม “พระที่นั่ง” หน้าคำเดิม เรียกว่าพระที่นั่งชุมสายอีกด้วย

แซม

หนังสืออักษรวิธานศรึบท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แซม, ซ่อม, เสียด, เปนการที่สิ่งของทั้งปวงขาดทะลุไปบ้างเล็กน้อย, แล้วเอาของอื่นเสียดแทรกเข้า, เหมือนอย่างแซมหลังคาเรือนเป็นต้นนั้น.	แซม ก. แทรกขึ้นมาในระหว่าง เช่น พันแซม ขนแซม, เสียบเข้าไปในระหว่าง เช่น เด็ดดอกไม้แซมผม, เอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหน็บแทรกหรือสอดเข้าไปเพื่อแทนสิ่งที่ชำรุดให้ดีขึ้น เช่น แซมกระเบื้อง แซมหลังคา. น. เรียกม้าที่มีขนสีอื่นแทรกขึ้นมาในระหว่างขนที่เป็นพื้นว่า ม้าแซม.

คำว่า “แซม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรวิธานศรึบท์มีความหมายว่าเอาของอื่นเสียดแทรกเข้าไปเพื่อแทนสิ่งของที่ขาดทะลุเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแทรกขึ้นมาในระหว่าง เสียบเข้าไปในระหว่าง หรือเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหน็บแทรกหรือสอดเข้าไปเพื่อแทนสิ่งที่ชำรุดให้ดีขึ้นแล้ว ยังเป็นค่านามหมายถึงเรียกม้าที่มีขนสีอื่นแทรกขึ้นมาในระหว่างขนที่เป็นพื้น โดยระบุค่านาม “ม้า” หน้าคำเดิม เรียกว่าม้าแซมอีกด้วย

ซ้าย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ซ้าย, คืออาการที่นึ่งมีหน้าจำเพาะต่อทิศตะวันออกแล้ว, มือแลเท้าฝ่ายข้างทิศอุดรนั้นว่าซ้ายเขาพูดว่ามือซ้ายมือขวา.	ซ้าย ว. ตรงข้ามกับขวา, ถ้าหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้านทิศเหนือ เรียกว่า ด้านซ้ายมือ ด้านทิศใต้ เรียกว่า ด้านขวามือ, ถ้าหันหลังไปทางต้นน้ำหรือยอดน้ำ ด้านซ้ายมือ เรียกว่า ฝั่งซ้าย ด้านขวามือ เรียกว่า ฝั่งขวา; (การเมือง) เรียกกลุ่มที่มีอุดมคติทางการเมือง การเศรษฐกิจ เป็นต้น ที่นิยมการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงว่า ฝ่ายซ้าย, โดยทั่วไปใช้หมายถึงกลุ่มที่นิยมลัทธิสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์.

คำว่า “ซ้าย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่มีหน้าจำเพาะต่อทิศตะวันออกแล้วมือและเท้าฝ่ายข้างทิศเหนือเรียกว่าซ้ายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตรงข้ามกับขวา ถ้าหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้านทิศเหนือเรียกว่าด้านซ้ายมือ ด้านทิศใต้เรียกว่าด้านขวามือแล้ว ยังหมายถึงเรียกกลุ่มที่มีอุดมคติทางการเมือง การเศรษฐกิจ เป็นต้น ที่นิยมการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง โดยระบุคำนาม “ฝ่าย” หน้าคำเดิม เรียกว่าฝ่ายซ้าย โดยทั่วไปใช้หมายถึงกลุ่มที่นิยมลัทธิสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์อีกด้วย

ตะวันตก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตะวันตก, เป็นชื่อทิศฝ่ายปะจิมฤๅตะวันตกเฉียงเหนือจะค้ำนั้นดูเหมือนตะวันจะตกลงที่ดิน.	ตะวันตก ก. ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า, ตรงข้ามกับตะวันขึ้น, ตะวันตกดิน ก็เรียก; เรียกทิศที่ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าว่า ทิศตะวันตก, ตรงข้ามกับทิศตะวันออก; เรียกลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกในกลางฤดูฝนว่า ลมตะวันตก; เรียกประเทศที่อยู่ในทวีปยุโรปและอเมริกาว่า ประเทศตะวันตก, เรียกประชาชนโดยเฉพาะพวกผิวขาว ตลอดจนวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกา ว่า ชาวตะวันตก วัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้น.

คำว่า “ตะวันตก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อทิศ และตะวันเฉียงเหนือจะค้ำ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า ตรงข้ามกับตะวันขึ้น และเรียกทิศที่ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าว่าทิศตะวันตก ตรงข้ามกับทิศตะวันออกแล้ว ยังหมายถึงเรียกลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกในกลางฤดูฝน โดยระบุคำนาม “ลม” หน้าคำเดิม เรียกว่าลมตะวันตก เรียกประเทศที่อยู่ในทวีปยุโรปและอเมริกา โดยระบุคำนาม “ประเทศ” หน้าคำเดิม เรียกว่าประเทศตะวันตก และเรียกประชาชนโดยเฉพาะพวกผิวขาว ตลอดจนวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกา โดยระบุคำนาม “ชาว” หรือ “วัฒนธรรม” หน้าคำเดิม เรียกว่าชาวตะวันตก วัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้นอีกด้วย

ดื่บดื่บ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดื่บดื่บ, เปนเสียงปรากฏดังอย่างนั้น, เช่นเสียงคนวิวาททุบตีกัน.	ดื่บดื่บ ว. เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงทุบกัน. น. เรียกขนมชนิดหนึ่ง ทำด้วยถั่วกวนกับน้ำตาลแล้วทุบให้ละเอียด ตัดเป็นชิ้นๆ ว่า ขนมดื่บดื่บ.

คำว่า “ตูปดับ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ตูปดับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงคนทุบตีกันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี ความหมายว่าเสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงทุบกันแล้ว ยังหมายถึงเรียกขนมชนิดหนึ่ง ทำด้วยถั่วกวนกับ น้ำตาลแล้วทุบให้ละเอียด ตัดเป็นชิ้นๆ โดยระบุคำนาม “ขนม” หน้าคำเดิม เรียกว่าขนมตูปดับอีกด้วย

ท่า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ท่า , ตีนน้ำ, น้ำตลิ่ง, เปนชื่อที่ริมน้ำทั้งปวง สำหรับเปนท่าขึ้นลงนั้น, เช่นท่าเกียนท่าข้ามท่า ช้าง. ท่าเกียน , เปนชื่อท่าที่สำหรับขึ้นเกียนลงมา จอดนั้น, เช่นท่าพระบาท.	ท่า ๑ น. ฝั่งน้ำสำหรับขึ้นลงหรือจอดเรือ, ทำน้ำ ก็เรียก, ที่สำหรับขึ้นลงริมน้ำ เช่น ท่าข้าม; โดย ปริยายหมายถึงที่จอดยานพาหนะบางชนิด เช่น ท่าเกวียน ท่าอากาศยาน; เรียกน้ำในแม่น้ำลำ คลองว่า น้ำท่า, คู่กับ น้ำฝน.

คำว่า “ท่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่ริมน้ำสำหรับขึ้นลง เช่น ทำน้ำ และที่จอดยานพาหนะบางชนิดใน
คำว่าท่าเกียน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าฝั่งน้ำ
สำหรับขึ้นลงหรือจอดเรือหรือที่สำหรับขึ้นลงริมน้ำ และที่จอดยานพาหนะบางชนิดแล้ว ยังหมายถึงน้ำ
ในแม่น้ำลำคลอง โดยระบุคำนาม “น้ำ” หน้าคำเดิม เรียกว่าน้ำท่า คู่กับน้ำฝนอีกด้วย

เทครัว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เทครัว , อพยพครัว, กวาดครัว, ต้อนครัว, คือการ หนีจากบ้านเรือนอพยพไปทั้งครัวนั้น, เช่นพวก มอญเทครัวอพยพเข้ามาพึ่งพระเจ้าอยู่หัว.	เทครัว ก. ยกครอบครัวไป, กวาดครอบครัวไป; โดยปริยายเรียกชายที่ได้หญิงเป็นภรรยาทั้งแม่ทั้ง ลูกหรือทั้งพี่ทั้งน้องว่า พระยาเทครัว.

คำว่า “เทครัว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอพยพ กวาด หรือต้อนครอบครัวไปเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายกครอบครัวไปหรือกวาด
ครอบครัวไปแล้ว ยังหมายถึงเรียกชายที่ได้หญิงเป็นภรรยาทั้งแม่ทั้งลูกหรือทั้งพี่ทั้งน้อง โดยระบุคำนาม
“พระยา” หน้าคำเดิม เรียกว่าพระยาเทครัวอีกด้วย

ปละ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปละ , ปล่อย, ละ, วาง, คือละวางเสีย, คนยี่ดอันใดไว้มั่นคงแล้วละวางเสีย, เขาว่าปล่อยปละเสีย.	ปละ ๒ ก. ปล่อย, ละทิ้ง, ละเลย, มักใช้เข้าคู่กับคำ ปล่อย เป็น ปล่อยปละ. ว. เรียกควายที่เจ้าของปล่อยให้เที่ยวไปตามลำพังว่า ควายปละ.

คำว่า “ปละ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าปล่อยหรือละวางเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าปล่อย ละทิ้ง หรือละเลยแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงเรียกควายที่เจ้าของปล่อยให้เที่ยวไปตามลำพัง โดยระบุคำนาม “ควาย” หน้าคำเดิม เรียกว่าควายปละอีกด้วย

ฝาละมี

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฝาละมี , คือฝापิดม่อนั้น, คนทำม่อเล็กใหญ่, แล้วทำฝापิดงาลงเพื่อจะกันผงนั้น.	ฝาละมี น. สิ่งที่ปิดปากหม้อดินที่เป็นหม้อข้าวหม้อแกง; เรียกส่วนพระเจดีย์ที่เป็นฐานรองรับปล้องไฉนของเจดีย์ทรงกลมหรือทรงลังกา คล้ายฝาละมี ว่า บัวฝาละมี.

คำว่า “ฝาละมี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าฝापิดปากหม้อเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่ปิดปากหม้อดินที่เป็นหม้อข้าวหม้อแกงแล้ว ยังหมายถึงเรียกส่วนพระเจดีย์ที่เป็นฐานรองรับปล้องไฉนของเจดีย์ทรงกลมหรือทรงลังกา คล้ายฝาละมี โดยระบุคำนาม “บัว” หน้าคำเดิม เรียกว่าบัวฝาละมีอีกด้วย

ฟู

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฟู , คือฟูขึ้น, เช่นไฟที่ติดที่ดอกไม้ไฟ, แรกติดก็ฟูขึ้นก่อน, เขาว่าไฟติดฟูขึ้น, อย่างหนึ่งเสียงงูร้องซู่ดัง, เสียงฟูนั่น.	ฟู ว. เสียงดังเช่นนั้น. น. เรียกเตาที่ใช้สูบลมพ่นน้ำมันให้ขึ้นไปถูกไฟลูกเป็นเปลวว่า เตาฟู.

คำว่า “ฟู” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมที่มีความหมายว่าฟูหรือฟูเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเสียงดังเช่นนั้นแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงเรียกเตาที่ใช้สูบลมพ่นน้ำมันให้ขึ้นไปถูกไฟถูกเป็นเปลว โดยระบุคำนาม “เตา” หน้าคำเดิม เรียกว่าเตาฟูอีกด้วย

ม่วง

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ม่วง , อย่างหนึ่งเป็นสีแดงเจือน้ำครามนั้นว่าศรีม่วง.	ม่วง ๑ ว. สีนํ้าเงินปนแดง, ถ้าออกความเรียก สีม่วงคราม, ถ้าออกแดงเรียก สีม่วงชาด, ถ้าเจือขาวเรียก สีม่วงอ่อน, เรียกผ้าไหมสำหรับผู้ชายนุ่งที่มีสีอย่างนั้นหรือสีอย่างอื่นว่า ผ้าม่วง.

คำว่า “ม่วง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมที่มีความหมายว่าสีแดงเจือครามเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสีน้ำเงินปนแดงแล้ว ยังหมายถึงเรียกผ้าไหมสำหรับผู้ชายนุ่งที่มีสีอย่างนั้นหรือสีอย่างอื่น โดยระบุคำนาม “ผ้า” หน้าคำเดิม เรียกว่าผ้าม่วงอีกด้วย

๑.๙ คำในหนังสืออักษรอาณานิคมหมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการปรากฏร่วมกับอีกคำหนึ่ง

เที่ยง

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เที่ยง , ตรง, ไม่แปรปรวน, คืออาการสิ่งของทั้งปวงที่ตั้งอยู่ตรงนั้น, เช่นเวลาตะวันเที่ยงนั้น. เที่ยงคืน , กลางคืน, เวลาดีก, คือเวลากลางคืนนั้น, เช่นเวลาดีกสองยามครบแล้ว.	เที่ยง ว. ตรง เช่น นาฬิกาเดินเที่ยง, แนนอน เช่น สังขารไม่เที่ยง คือ ไม่แน่นอน; ที่สะท้อนตรงกับความเป็นจริงในคำว่า กระเจกเที่ยง; แน่, แม่นยำ, ในคำว่า มือเที่ยง; เรียกเวลากึ่งกลางของกลางวันที่พระอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะว่า เที่ยง หรือ เที่ยงวัน ตรงกับ ๑๒ นาฬิกา, เรียกเวลากึ่งกลางของกลางคืนว่า เที่ยงคืน ตรงกับ ๒๔ นาฬิกา.

คำว่า “เที่ยง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตรงหรือไม่ปรวนแปร และอาการของสิ่งที่ตั้งอยู่ตรง เช่น เวลาตะวันเที่ยง หรือเรียกเวลากึ่งกลางของกลางคืนว่าเที่ยงคืน ตรงกับ ๒๔ นาฬิกาในคำว่าเที่ยงคืน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตรงหรือแน่นอน และเรียกเวลากึ่งกลางของกลางวันทีพระอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะว่าเที่ยงหรือเที่ยงวัน ตรงกับ ๑๒ นาฬิกา หรือเรียกเวลากึ่งกลางของกลางคืนว่าเที่ยงคืน ตรงกับ ๒๔ นาฬิกาแล้ว ยังหมายถึงที่สะท้อนตรงกับความเป็นจริง โดยปรากฏร่วมกับคำว่า “กระจก” ในคำว่ากระจกเที่ยง และแน่หรือแม่นยำ โดยปรากฏร่วมกับคำว่า “มือ” ในคำว่ามือเที่ยงอีกด้วย

นำ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
นำ , ภาไป, คือการที่ภาไปไม่หลงนั้น, เช่นนำทาง, ถาดคนนำหน้า, นำร่องน้ำ.	นำ ก. ไปข้างหน้า เช่น นำขบวน นำเสด็จ, ออกหน้า เช่น วังนำ, เริ่มต้นโดยมีผู้อื่นหรือสิ่งอื่นตามหรือทำตาม เช่น นำสวด นำวิ่ง, พา เช่น นำเที่ยว นำไป นำมา.ว. อาการที่ชักหรือถามเป็นเชิงแนะไปในตัว ในคำว่า ชักนำ ถามนำ.

คำว่า “นำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพาไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไปข้างหน้า ออกหน้า เริ่มต้นโดยมีผู้อื่นหรือสิ่งอื่นตามหรือทำตาม หรือพาแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงอาการที่ชักหรือถามเป็นเชิงแนะไปในตัว โดยปรากฏร่วมกับคำว่า “ชัก” และ “ถาม” ในคำว่าชักนำ ถามนำอีกด้วย

บ่ม

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บ่ม , คือการที่คนทำให้ผลไม้มีมะม่วงนั้นให้สุก, ลูกมันยังดิบเขาเก็บมาแล้ววางเรียงไว้, เอาไปไม่รองแล้วเอาไปไม่ปกไว้ข้างบนนั้น.	บ่ม ก. ทำให้สุกหรือให้แห้งด้วยความอบอุ่น เช่น บ่มผลไม้ บ่มใบยา; โดยปริยายหมายความว่า สักสมอบรมให้สมบูรณ์ ในคำว่า บ่มบารมี บ่มนิสัย.

คำว่า “บ่ม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรัปต์มีความหมายว่าทำให้สุกด้วยการเอาไปไม่ร้อนและปกไว้เพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำให้สุกหรือให้แห้งด้วยความอบอุ่นแล้ว ยังหมายถึงสั่งสมอบรมให้สมบูรณ์ โดยปรากฏร่วมกับคำว่า “บารมี” หรือ “นิสัย” ในคำว่า บ่มบารมี บ่มนิสัยอีกด้วย

๑.๑๐ คำในหนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่ม

๑.๑๐.๑ คำศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย

คำในหนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย

คดี

หนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คดี, ข้อความทั้งปวง, ฤาเป็นเหตุต่างๆ นั้น.	คดี น. เรื่อง, มักใช้ประกอบคำศัพท์ เช่น โบราณคดี คดีโลก คดีธรรม วรรณคดี สารคดี; (กฎ) เรื่องหรือความที่ฟ้องร้องหรือกล่าวหากันในทางกฎหมาย ซึ่งต้องดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาความตามที่กฎหมายกำหนด เช่น คดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง. (ป. คดี).

คำว่า “คดี” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “คดี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษรอาณานิคมศรัปต์มีความหมายว่าข้อความหรือเหตุทั้งหลายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเรื่องแล้ว ยังใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางกฎหมายหมายถึงเรื่องหรือความที่ฟ้องร้องหรือกล่าวหากันในทางกฎหมาย ซึ่งต้องดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาความตามที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย

ถนน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ถนน , ถนนทาง, สดถมารควิถีทาง, คือถนนทางเดินที่เขาปูอิฐปูหินเช่นถนนหลวง.	ถนน น. ถนนที่ทำขึ้น, ลักษณะนามว่า สาย, สนน ก็ว่า, โบราณเขียนเป็น ถนน. (จารึกวัดป่ามะม่วง); (กฎ) ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทาง ทางข้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือ ถนนส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้. (ข. ถนน).

คำว่า “ถนน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ถนน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าถนนเดินที่ปูอิฐปูหินเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าถนนที่ทำขึ้นแล้ว ยังใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางกฎหมายหมายถึงทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทาง ทางข้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้อีกด้วย

๑.๑๐.๒ คำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์

คำในหนังสืออักษราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์

คว้น

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คว้น , คือสิ่งที่เกิดแต่เปลวไฟ, ดูเหมือนหมอกนั้น.	คว้น น. สิ่งที่เห็นเป็นสีดำหรือขาวคล้ายหมอกลอยออกมาจากของที่กำลังไหม้ไฟ หรือจากการเผาไหม้, สิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น; (วิทยา) แก๊สที่มีอนุภาคละเอียดของของแข็งแขวนลอยอยู่.

คำว่า “ควั่น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียต์มีความหมายว่าสิ่งที่เหมือนหมอกเกิดจากเปลวไฟเพียงความหมายเดียว ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่เห็นเป็นสีดำหรือขาว คล้ายหมอกลอยออกมาจากของที่กำลังไหม้ไฟหรือจากการเผาไหม้ หรือสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึง เช่นนั้นแล้ว ยังใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์หมายถึงแก๊สที่มีอนุภาค ละเอียดของของแข็งแขวนลอยอยู่อีกด้วย

เตรียม

หนังสืออักษรธานศรียต์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เตรียม , กระเตรียม, ส้ารองไว้, คือการจัดแจง ส้ารองไว้ นั้น, เช่นคนจัดแจงเข้าของเตรียมไว้จะไป กำปั่นนั้น.	เตรียม ก. จัดแจงไว้ให้เรียบร้อย, จัดหรือทำไว้ล่วงหน้า; (เคมี) ทำให้เกิดสารเคมีที่ต้องการจาก สารเคมีอื่นด้วยกระบวนการทางเคมี เช่น เตรียม แก๊สออกซิเจนจากดินประสิว.

คำว่า “เตรียม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียต์มีความหมายว่าจัดแจงส้ารองไว้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าจัดแจงไว้ให้เรียบร้อย หรือจัดหรือทำไว้ล่วงหน้าแล้ว ยังใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นคำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์หมายถึงทำให้เกิดสารเคมีที่ต้องการจาก สารเคมีอื่นด้วยกระบวนการทางเคมีอีกด้วย

๑.๑๑ คำในหนังสืออักษรธานศรียต์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้นหรือเสื่อมลง

๑.๑๑.๑ ความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้น

คำในหนังสืออักษรธานศรียต์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้น

โถม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โถม , ลักษณะ, คืออาการแห่งรูปทรง, ฤา ลักษณะนั้น, ถ้าเขาจะพูดถึงคนรูปงาม, เขามักว่า โถมเอ๋ยโถมเชิดเป็นต้น.	โถม ๑ น. รูปร่าง, ทรวดทรง, เค้า, เช่น เนื้อขาว วังใช้ซ้ำ โถมไซ้โถมคนค้า หน้าใช้หน้ากริกกริว. (ลอ). ว. งาม.

คำว่า “โถม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ารูปทรงหรือลักษณะเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับ
ราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ารูปร่าง ทรวดทรง หรือเค้าแล้ว ยังมีความหมาย
เพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้นเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงงามอีกด้วย

๑.๑๑.๒ ความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่เสื่อมลง

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไป
ในทางที่เสื่อมลง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนลิขสิทธิ์

จريت

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จะจريت , คือใจประพฤษดีต่างๆ, เหมือนอย่าง ประพฤษดีดี, ประพฤษดีชั่วนั้น.	จريت น. ความประพฤษดี, กิริยาหรืออาการ, เช่น พุทธจريت เสียดจريت วิกลจريت, บางที่ใช้ในทางไม่ดี เช่น ดัดจريت มีจريت, จريتจะก้าน ก็ว่า. (ป.).

คำว่า “จะจريت” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จريت” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าใจประพฤษดีต่างๆ เพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าความ
ประพฤษดี หรือกิริยาหรืออาการแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่เสื่อมลง
หมายถึงความประพฤษดี หรือกิริยาหรืออาการ โดยบางที่ใช้ในทางไม่ดีอีกด้วย

โบราณ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
โบราณ, เปนสัณฑ์แปลว่าเก่า, ของฤาคนที่ล่วงไป ฤายังอยู่, แต่เปนของนานกว่าร้อยปีนั้น.	โบราณ, โบราณ- ว. มีมาแล้วช้านาน, เก่าก่อน, เช่น อักษรโบราณ หนังสือโบราณ, เก่า, เก่าแก่, เช่น แพทย์แผนโบราณ ของโบราณ; (ปาก) ไม่ ทันสมัย เช่น คนหัวโบราณ. (ป. โบราณ; ส. เปาราณ).

คำว่า “โบราณ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเก่าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ.
๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีมาแล้วช้านานหรือเก่าก่อน หรือเก่าหรือเก่าแก่แล้ว ยังมี
ความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่เสื่อมลงหมายถึงไม่ทันสมัยอีกด้วย

บ้านนอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บ้านนอก, คือบ้านอยู่นอกกำแพงเมืองนั้น, ฤา บ้านอยู่นอกค่ายนั้น.	บ้านนอก น. เขตแดนที่พ้นจากเมืองหลวง ออกไป, เขตที่อยู่นอกตัวเมือง. ว. ที่อยู่ห่างไกล ความเจริญ, บ้านนอกชอกนา หรือ บ้านนอกคอก นา ก็ว่า.

คำว่า “บ้านนอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าบ้านที่อยู่นอกเมืองหรือนอกค่ายเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเขตแดนที่พ้นจากเมืองหลวง
ออกไปหรือเขตที่อยู่นอกตัวเมืองแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่เสื่อมลง
เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่อยู่ห่างไกลความเจริญอีกด้วย

๑.๑๒ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไป
ในทางตรงกันข้าม

๑.๑๒.๑ ความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้าม

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามโดยไม่ขึ้นอยู่กับบริบทในการใช้

คง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คง , คืออาการที่เปนของยังยืน, ตั้งมั่นอยู่กับที่, มิได้ยักย้ายไปอย่างอื่น, ฤคำยังยืน, มิได้แปรปรวน.	คง ก. ยังมียังเป็นอยู่อย่างเดิม เช่น คงความเป็นไท; เป็นคำบอกลักษณะคาดคะเน เช่น คงจะเป็นเช่นนั้น คงมาแล้ว.

คำว่า “คง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ายังยืน ตั้งมั่น หรือไม่แปรปรวนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายังมียังเป็นอยู่อย่างเดิมแล้วยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามหมายถึงเป็นคำบอกลักษณะคาดคะเนอีกด้วย

ใช่

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ใช่ , คือเปนคำปัดติเศทว่า, ไม่, ว่ามิ, เหมือนอย่างเขาพูดกันว่าใช่ตัว, ใช่ตน, ใช่ของแห่งตน, ไม่ใช่, มิใช่นั้น.	ใช่ ว. คำรับรองแสดงว่า เป็นเช่นนั้น, เป็นอย่างนั้น, ถูก, แน่; บางทีก็ใช้เป็นคำปฏิเสธหมายความว่า ไม่ใช่ เช่น ใช่คน ใช่สัตว์ ใช่ว่า.

คำว่า “ใช่” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเป็นคำปฏิเสธว่าไม่หรือมิเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าใช้เป็นคำปฏิเสธหมายความว่าไม่ใช่แล้วยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามหมายถึงคำรับรองแสดงว่าเป็นเช่นนั้น เป็นอย่างนั้น ถูก หรือแน่อีกด้วย

เมื่อ

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เมื่อ, เป็นภาษาลาวว่าไป, ลาวพูดถามกันว่าท่านจะเมื่อเวลาไร, คือว่าจะไปเมื่อไร.	เมื่อ, เมื่อ ก. ไป, กลับ.

คำว่า “เมื่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไปแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามหมายถึงกลับอีกด้วย

๑.๑๒.๒ ความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามจากการใช้ในบริบทภาษาปากหรือคำพูดประชด

คำในหนังสืออักษรอาธานศรบัทหมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามจากบริบทในการใช้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ฉิบหาย

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉิบหาย, เป็นชื่อความวิบัติไปต่างๆ, เหมือนอย่างคนที่เคยมั่งมีทรัพย์, ภายหลังก็วิบัติเสื่อมสูญสิ้นไปเป็นต้น.	ฉิบหาย ก. สูญหมด, เสียหมด, หมดเร็ว, ป่นปี้, โดยปริยายใช้เป็นคำด่า คำแข่ง หมายความว่า เช่นนั้น. (ปาก) ว. มาก เช่น เก่งฉิบหาย.

คำว่า “ฉิบหาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าวิบัติเสื่อมสูญสิ้นไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสูญหมด เสียหมด หมดเร็ว หรือป่นปี้ และใช้เป็นคำด่าหรือคำแข่งแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามจากการใช้เป็นภาษาปากเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมากอีกด้วย

ดก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดก , มาก, ชุม, คืออาการแห่งคนที่มีลูกมาก, ถา ต้นไม้ทั้งปวงที่มีลูกมากนั้น, เหมือนอย่างเขาวา, ลูกไม้ดกนัก.	ดก ว. มาก, มากกว่าปรกติ, (มักใช้แก่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ) เช่น ต้นไม้ดอกออกดอกออกผล มากกว่าปรกติ เรียกว่า ดอกดก ผลดก, ไก่ที่ไข่ มากกว่าปรกติ เรียกว่า ไข่ดก, หญิงที่มีลูกถี่และ มากกว่าปรกติ เรียกว่า ลูกดก, คนที่มีผมมากกว่าปรกติ เรียกว่า ผมดก; โดยปริยายใช้เป็นคำพูด ประชด เช่น พูดว่า ได้ดกละ หมายความว่า ไม่มีหวังที่จะได้, มีดกละ หมายความว่า ไม่มี.

คำว่า “ดก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ามากหรือชุมเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามากหรือมากกว่าปรกติแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางตรงกันข้ามจากการใช้เป็นคำพูดประชดหมายถึงไม่มีอีกด้วย

๑.๑๓ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช

บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นโดยความหมายนั้นไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิม

คุ่ม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คุ่ม , คือการที่ช่วยป้องกันรักษานั้น, เหมือนอย่าง คนไพร่หลวง, มีตราภูมคุ่มห้ามเป็นต้น.	คุ่ม ๑ ก. กัน, ป้องกัน, เช่น คุ่มฝน; พอ, สม, พอสมควรกัน, เช่น คุ่มค่า คุ่มเหนียว; พอเท่ากัน เช่น คุ่มทุน. ว. มากพอสมควรกัน เช่น กินเสียคุ่ม.

คำว่า “คุ่ม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช่วยป้องกันรักษาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากันหรือป้องกันแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงพอ สม หรือพอสมควรกัน และพอเท่ากัน นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมากพอสมควรกันอีกด้วย

ครุฑ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ครุฑ , เป็นชื่อสิ่งของทั้งปวง, ที่เป็นชายยาวออกมาเป็นเส้นๆ นั้น, เหมือนอย่างชายผ้าครุฑ, ฤาชายผ้าसानเป็นต้น.	ครุฑ น. ชายผ้าที่ทำเป็นเส้นๆ, ชายครุฑ ก็ว่า; ชื่อเสื้อจำพวกหนึ่ง ใช้สวมหรือคลุม มีหลายชนิด ใช้เป็นเครื่องประกอบเกียรติยศหรือแสดงหน้าที่ในพิธีการหรือแสดงวิทยฐานะ.

คำว่า “ครุฑ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งของที่มีชายยาวออกมาเป็นเส้นๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชายผ้าที่ทำเป็นเส้นๆ แล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงชื่อเสื้อจำพวกหนึ่ง ใช้สวมหรือคลุม มีหลายชนิด ใช้เป็นเครื่องประกอบเกียรติยศหรือแสดงหน้าที่ในพิธีการหรือแสดงวิทยฐานะอีกด้วย

ใจดี

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ใจดี , คือใจไม่ชั่ว, ใจเมตตาปรานี, ใจโอบอ้อมอารีนั้น.	ใจดี จ. มีใจเมตตากรุณา, ไม่โกรธง่าย; คุมใจไว้ให้มั่น เช่น ใจดีสู้เสือ.

คำว่า “ใจดี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าใจเมตตาปรานีหรือโอบอ้อมอารีเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีใจเมตตากรุณาและไม่โกรธง่ายแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงคุมใจไว้ให้มั่นอีกด้วย

จำเริญ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จำเริญ , คืออาการที่สิ่งของทั้งปวงที่บริบูรณ์มากขึ้น, ฤาทวีขึ้น, เหมือนคนมีอายุศัสม์มากขึ้นนั้น.	จำเริญ ก. เติบโต, งอกงาม, มากขึ้น, สมบูรณ์; ทั้ง เช่น จำเริญยา, ตัด เช่น จำเริญเกศา. (แผลงมาจาก เจริญ).

คำว่า “จำเริญ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมที่มีความหมายว่าบริบูรณ์มากขึ้นหรือทวีขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเติบโต งอกงาม มากขึ้น หรือสมบูรณ์แล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงทั้ง หรือตัดอีกด้วย

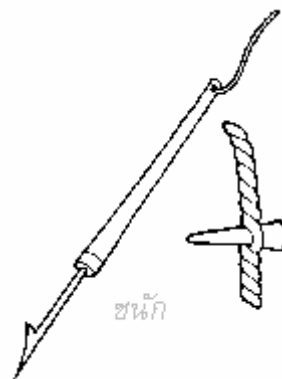
เจิม

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เจิม , เจลิม, คือการที่เอาแป้งหอมน้ำมันหอม, แป้งที่หน้าผากบ้าง, ที่อกบ้าง, เมื่อเขาทำขวัญ นาคเป็นต้นนั้น.	เจิม ๑ ก. เอาแป้งหอมแต้มเป็นจุดๆ ที่หน้าผาก หรือสิ่งที่ต้องการให้มีสิริมงคล; เสริม, เพิ่ม, เช่น เจิมปากกระพุ้ง.

คำว่า “เจิม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมที่มีความหมายว่าเอาแป้งหอมน้ำมันหอมแต้มที่หน้าผากหรืออกเมื่อทำขวัญนาค เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า เอาแป้งหอมแต้มเป็นจุดๆ ที่หน้าผากหรือสิ่งที่ต้องการให้มีสิริมงคลแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงเสริมหรือเพิ่มอีกด้วย

ชนัก

หนังสืออักษรอาณานิคม	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชนัก , คือเครื่องเหล็กมีเงี่ยงข้างเดียวเขาผูกไว้ ใส่ด้ามไม้ไผ่สำหรับพุ่งแทงจระเข้นั้น.	ชนัก น. เครื่องแทงสัตว์ชนิดหนึ่ง ทำด้วยเหล็ก ปลายเป็นรูปลูกศร มีด้ามยาว มีเชือกชักเมื่อเวลา พุ่งไปถูกสัตว์; เครื่องผูกคอช้างทำด้วยเชือกเป็น ปมหรือห่วงห้อยพาดลงมา เพื่อให้คนที่ขี่คอใช้หัว แม่เท้าคืบกันตก.

คำว่า “ชนะ็ก” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ชนะ็ก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องเหล็กมีเงี่ยงข้างเดียว ผูกไว้ใส่ด้ามไม้ไผ่สำหรับพุ่งแทงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องแทงสัตว์ชนิดหนึ่ง ทำด้วยเหล็กปลายเป็นรูปลูกศร มีด้ามยาว มีเชือกชักเมื่อเวลาพุ่งไปถูกสัตว์แล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงเครื่องผูกคอช้างทำด้วยเชือกเป็นปมหรือห่วงห้อยพาดลงมา เพื่อให้คนที่ขี่คอใช้หัวแม่เท้าคืบกันตกอีกด้วย

ชด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชด , ช้อย, อ่อน, เป็นชื่อแห่งสิ่งของที่อ่อนอย่างหนึ่ง, เหมือนอย่างคนแขนอ่อน, ฤาชาอ่อนนั้นว่า, ชาอ่อนชด.	ชด ก. ทำให้ชุ่มชื้น, ใช้แทนที่เสียไป. ว. อ่อน, ช้อย, งอนอย่างงอนรถ.

คำว่า “ชด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช้อยหรืออ่อนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอ่อน ช้อย หรืองอนอย่างงอนรถแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมเป็นคำกริยาหมายถึงทำให้ชุ่มชื้นหรือใช้แทนที่เสียไปอีกด้วย

ตริทูต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตริทูต , เป็นชื่อทูตที่สาม, เช่นตริทูตที่ไปจำเริญทางพระราชไมตรีเมืองอังกฤษนั้น.	ตริทูต น. ผู้แทนคนที่ ๓; ลักษณะบอกอาการของคนเจ็บหนักใกล้จะตาย.

คำว่า “ตริทูต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทูตที่ ๓ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผู้แทนคนที่ ๓ แล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงลักษณะบอกอาการของคนเจ็บหนักใกล้จะตายอีกด้วย

นิ้ว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นิ้ว , องคุลี, คืออะไยยะวะที่มือแลที่เท้าเปนลำกลมๆ ยาวเปนปล้องๆ มีข้อมีเล็บสำหรับจับยึดถือของ.	นิ้ว น. ส่วนสุดของมือหรือเท้า แยกออกเป็น ๕ กิ่ง คือ นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย , ราชาศัพท์ ว่า พระอังกูร พระดัชนี พระมัทธมา พระอนามิกา พระกนิษฐา โดยลำดับ, ถ้าเป็น นิ้วเท้านิ้วตัน เรียกว่า นิ้วหัวแมเท้า นอกนั้น อนุโลมเรียกตามนิ้วมือ; มาตราวัดตามวิธี ประเพณี ๑ นิ้ว เท่ากับ ๔ กระเปียด, และ ๑๒ นิ้ว เป็น ๑ คืบ; มาตราวัดของอังกฤษ ๑ นิ้ว เท่ากับ ๒.๕ เซนติเมตร, และ ๑๒ นิ้ว เป็น ๑ ฟุต.

คำว่า “นิ้ว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอวัยวะที่มือและเท้า ลำกลมยาวเป็นปล้อง มีข้อและเล็บ ใช้จับถือ

สิ่งของเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี

ความหมายว่าส่วนสุดของมือหรือเท้า แยกออกเป็น ๕ กิ่งแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับ

ความหมายเดิมหมายถึงมาตราวัดตามวิธีประเพณี และมาตราวัดของอังกฤษอีกด้วย

บันจุเหร็จ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
บันจุเหร็จ , คือของเครื่องแต่งตัวแขกมะลายูเขา ทำด้วยผ้าพันพัน, เปนเกลียวใส่ไว้ที่หัว.	บันจุเหร็จ น. เครื่องรัดเกล้าที่ไม่มียอด; โจรป่า. (ช.).

คำว่า “บันจุเหร็จ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “บันจุเหร็จ” เปลี่ยนแปลง

ความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผ้าที่พันเป็น

เกลียวใส่ที่ศีรษะเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี

ความหมายว่าเครื่องรัดเกล้าที่ไม่มียอดแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับความหมายเดิม

หมายถึงโจรป่าอีกด้วย

พี

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
พี, คืออัวน, คนถาสัตวมีตวับริษุณด้วยเนือหน้ง นั้น.	พี ว. อัวน, มักรั้เข้าคู้กับคำ อัวน เป็น อัวนพี. น. มัน.

คำว่า “พี” เปลียนเปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าอัวนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอัวนแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับ ความหมายเดิมเป็นคำนามหมายถึงมันอีกด้วย

มัว

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
มัว, คือเวลาเปนจะพลบคาลงเปนต้นว่ามัว, อย่างหนึ่งเหมือนของมีกระจกถูกละองผงว่ามัว.	มัว, มัวๆ ว. ไม่แจ่ม เช่น พระจันทร์มัว, ไม่ กระจ่าง เช่น ขี้ความมัว, ฝ้า เช่น กระจกมัว, ฟาง เช่น นัยน์ตามัว, ขมุขมัว เช่น มืดมัว, ไม่มีดไม่ สว่าง เช่น แสงมัวๆ, หม่น เช่น สีมัวๆ, ขุ่น, ไม่ผ่อง, เช่น ใจมัว; อาการที่ทำติดพันอยู่ ไม่ละไปได้ เช่น มัวพูด มัวคิด, มัวแต่ ก็ว่า.

คำว่า “มัว” เปลียนเปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าลักษณะเช่นเมื่อเวลาจะพลบค่ำหรือกระจกถูกละองผงเพียง ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่แจ่ม ไม่กระจ่าง ฝ้า ฟาง ขมุขมัว ไม่มีดไม่สว่าง หม่น หรือขุ่นหรือไม่ผ่องแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นซึ่งไม่ สัมพันธ์กับความหมายเดิมหมายถึงอาการที่ทำติดพันอยู่ ไม่ละไปได้อีกด้วย

๒. คำในหนังสืออักษรอาธานศรบัทมีความหมายเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออก

๒.๑ คำในหนังสืออักษรอาธานศรบัทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกเนื่องจากใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิม

ชู่

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชู่, เสียงที่คนร้องหวาดด้วยประสงค์จะให้ผู้อื่นกลัว.	ชู่ ก. แสดงอาการให้อีกฝ่ายหนึ่งเกรงกลัว เช่น ผู้ใหญ่ชู่เด็ก ชู่ชู่พ่อๆ.

คำว่า “ชู่” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าใช้เสียงหวาดเพื่อให้ผู้อื่นกลัว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงแสดงอาการให้อีกฝ่ายหนึ่งเกรงกลัว ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้เสียงหวาดเท่านั้น

ขยะแยง

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยะแยง, ความที่คนเห็นสิ่งของใด, ที่หน้าเกลียด, เปนของโสโครก, ให้บังเกิดขนลุกขนพอง.	ขยะแยง ก. เกลียดเมื่อได้เห็นหรือถูกต้องสิ่งที่สกปรก น่ารังเกียจ หรือน่าเกลียดน่ากลัว หรือเมื่อนึกถึงสิ่งนั้น, แยง ก็ว่า.

คำว่า “ขยะแยง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าเกลียดเมื่อได้เห็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงเกลียดเมื่อได้เห็นหรือถูกต้องสิ่งที่สกปรก น่ารังเกียจ หรือน่าเกลียดน่ากลัว หรือเมื่อนึกถึงสิ่งนั้น ไม่ได้เจาะจงเฉพาะการเห็นเท่านั้น

ค้ำ

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ค้ำ, ความที่เรือนจะซุดหุดตันไม้หาสิ่งของใดๆ, เอนจนจะล้มลง, เอาไม้จ้ำมหาสิ่งใดๆ จนกรานรับไว้.	ค้ำ ก. เอาไม้จ้ำมเป็นต้นยันไว้เพื่อไม่ให้ทรุดไม่ให้ล้ม หรือไม่ให้เข้ามา.

คำว่า “ค้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าเอาไม้จ้ำมเป็นต้นจนกรานรับไว้เพื่อไม่ให้ทรุดหรือล้ม ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิม

หมายถึงเอาไม้จุ่มเป็นต้นยันไว้เพื่อไม่ให้หลุด ไม่ให้ล้ม หรือไม่ให้เข้ามา ไม่ได้เจาะจงเฉพาะไม่ให้หลุด หรือไม่ให้ล้มเท่านั้น

คุกคาม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คุกคาม , เป็นเสียงที่คนฤๅสัตว์โกรธ, ตวาดขู่คำรามนั้น.	คุกคาม ก. แสดงอำนาจด้วยกิริยาหรือวาจาให้หวาดกลัว, ทำให้หวาดกลัว เช่น ภัยคุกคาม, ในบทกลอนใช้ว่า คุก ก็มี เช่น ไปขู่ไปคุก ไปรุกรุมตี. (สมุทรโฆษ).

คำว่า “คุกคาม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าใช้เสียงตวาดหรือขู่คำรามเมื่อโกรธ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงแสดงอำนาจด้วยกิริยาหรือวาจาให้หวาดกลัว หรือทำให้หวาดกลัว ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้เสียงตวาดเท่านั้น

เครื่องสูง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เครื่องสูง , คือมยุระฉัตร, พัดโบก, จ่ามร, อภิรุม ชุมสาย เป็นต้น, เป็นของสำหรับพระมหากษัตริย์นั้น.	เครื่องสูง น. ของสำหรับแสดงอิสริยยศหรือยศ เช่น ฉัตร พัดโบก จามร กลด.

คำว่า “เครื่องสูง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าของสำหรับพระมหากษัตริย์ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงของสำหรับแสดงอิสริยยศหรือยศ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะสำหรับพระมหากษัตริย์เท่านั้น

คลัง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คลัง , ตรู, คือเรือนเป็นที่สำหรับไว้พระราชทรัพย์ของหลวง.	คลัง ๑ น. ที่เก็บรักษาและรับจ่ายเงิน เช่น แผนกคลัง, สถานที่เก็บรักษาสิ่งของเป็นจำนวนมากๆ เช่น คลังพัสดุ.

คำว่า “คลัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าสำหรับไว้พระราชทรัพย์ของหลวง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงที่เก็บรักษาและรับจ่ายเงิน หรือสถานที่เก็บรักษาสิ่งของเป็นจำนวนมากๆ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะที่เก็บรักษาพระราชทรัพย์ของหลวงเท่านั้น

จ้าน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้าน , จัด, คือความที่คนปากร้าย, ปากจัด, เหมือนหญิงเจ้ากรรม, ปากกล้า, มักแข่งด่าว่าคนต่างๆ.	จ้าน ว. จัด, มาก, ยิ่ง, นึก, เช่น รูปร่างข้างกระไรเหมือนยักษ์มาร ลำสันชนจ้านลึกเท่าพ้อม. (สังข์ทอง).

คำว่า “จ้าน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าจัด ใช้กับการพูด ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงจัด มาก ยิ่ง หรือนึก ไม่ได้เจาะจงเฉพาะการพูดเท่านั้น

จอลาะ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จอลาะ , คือความที่ช่างพูด, กล่าวคำดีต่างๆ, ประสงค์จะให้เขารัก, เหมือนลูกเล็กพูดจอลาะแม่ด้วยคำต่างๆ. เจาะละะ , คือถ้อยคำที่คนฉลาดพูดต่างๆ, เปนต้นว่าแม่จ๋าพ่อจ๋า, ฉันทไปด้วยจ๋าเป็นต้น, เหมือนเด็กช่างพูดนั้น.	จอลาะ ว. พูดออกฉ้อนหรือแสดงกิริยาทำนองนั้นเพื่อให้เขาเอ็นดูเป็นต้น (มักใช้เฉพาะเด็กหรือผู้หญิง).

คำว่า “เฉาะ” และ “เฉาะเฉาะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ขอเฉาะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าพูดกล่าวคำดีต่างๆ เพื่อให้เขารัก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงพูดออกต้อนรับหรือแสดงกริยาทำนองนั้นเพื่อให้เขาเอ็นดูเป็นต้นมักใช้เฉพาะเด็กหรือผู้หญิง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะการพูดเท่านั้น

เจียบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจียบ , คืออาการสิ่งของที่คมสนิท, เหมือนอย่างมีดโกน, ฤามีดผ่าบาดแผลเป็นต้น.	เจียบ ว. ยิงนัก, จัด, เช่น เย็นเจียบ คมเจียบ.

คำว่า “เจียบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าอาการสิ่งของที่คมสนิท ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงยิงนักหรือจัด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้แก่ความคมของสิ่งของเท่านั้น

ซ้ำชอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซ้ำชอก , คืออาการที่ต้องประการด้วยไม้ค้อนก่อนดินแล้วบวมขึ้นเป็นสีดำๆ เขียวๆ เป็นต้น.	ซ้ำชอก ก. บอบซ้ำมาก, ชอกซ้ำ ก็ว่า.

คำว่า “ซ้ำชอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าผิวหนังที่บวมขึ้นเป็นสีดำๆ เขียวๆ เพราะถูกทุบตีหรือกระแทก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงบอบซ้ำมากหรือชอกซ้ำ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้แก่ผิวหนังเท่านั้น

ชู้ย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชู้ย , อนึ่งพูดเลือกเสียแต่ภอพันตัวเหมือนพูดแล้วทิ้งเสีย.	ชู้ย ๑, ชู้ย ๒ ว. หวัดๆ, มักง่าย, ไม่ได้เรื่องได้ราว, เช่น เขียนชู้ยๆ ทำชู้ยๆ พูดชู้ยๆ.

คำว่า “ชู่ย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าพูดให้พ้นตัว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงหวัดๆ มักง่าย หรือไม่ได้เรื่องได้ราว
ไม่ได้เจาะจงเฉพาะการพูดเท่านั้น

ทโมน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะโมน , คือโคที่มันหนุ่มเขายังไม่ได้ลดยังไม่ได้อ่อนนั้น, ว่าจัวทะโมน.	ทโมน ว. ใหญ่และมีกำลังมาก (มักใช้แก่สัตว์ตัวผู้ที่เป็นจำฝูง) เช่น ลิงทโมน.

คำว่า “ทะโมน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทโมน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าใหญ่
และมีกำลังมาก ใช้แก่วัวตัวผู้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุม
บริบทเดิมหมายถึงใหญ่และมีกำลังมาก มักใช้แก่สัตว์ตัวผู้ที่เป็นจำฝูง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะวัวเท่านั้น

นิ่ว

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นิ่ว , เปนชื่อโรคอย่างหนึ่งเปนในทางปะสาวะ จับเปนก้อนหินปูนให้ขัดเบาเยียวไม่ใคร่ออกนั้น.	นิ่ว ๑ น. เกลือเคมีหรือสารเคมีอื่น เช่น คอเลสเทอรอลที่เกิดเป็นก้อนแข็งในไต กระเพาะ ปัสสาวะ ถุงน้ำดี หรือท่อของต่อมบางชนิดใน ร่างกาย เช่น ต่อม้ำลาย ตับอ่อน.

คำว่า “นิ่ว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าโรคที่เกิดเป็นก้อนหินปูนในทางปัสสาวะ
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงเกลือเคมี
หรือสารเคมีอื่นที่เกิดเป็นก้อนแข็งในไต กระเพาะปัสสาวะ ถุงน้ำดี หรือท่อของต่อมบางชนิดในร่างกาย
ไม่ได้เจาะจงเฉพาะเกิดในทางปัสสาวะเท่านั้น

โปง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โปง, คนเอาผ้าผืนใหญ่ห่มหุ้มคลุมตัวให้มิดทั้งหัวด้วย, ว่าคลุมโปง.	โปง ๑ น. เรียกลักษณะแห่งสิ่งของที่ข้างในเป็นโพรงโปงออก.

คำว่า “โปง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าการเอาผ้าคลุมตัวมิดหัวเรียกว่าคลุมโปง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงเรียกลักษณะแห่งสิ่งของที่ข้างในเป็นโพรงโปงออกทุกอย่าง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผ้าที่เป็นโพรงโปงออกจากการคลุมตัวมิดหัวเท่านั้น

เปลื้องปล้ำ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เปลื้องปล้ำ, พลาดถล่ม, คือถ้อยคำที่พลาดผิดไป, เช่นคนเป็นความกันขาให้การพลาดพลั้งไป	เปลื้องปล้ำ ก. พั้งพลาด, ผิดพลาด, เสียที.

คำว่า “เปลื้องปล้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าถ้อยคำที่พลาดผิดไป ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิมหมายถึงพั้งพลาด ผิดพลาด หรือเสียที ไม่ได้เจาะจงเฉพาะถ้อยคำเท่านั้น

๒.๒ คำในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกเนื่องจากไม่ระบุบริบทในการใช้

ซ้ำ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซ้ำ, อนึ่งคนที่เขาช่วยมาด้วยเงิน.	ซ้ำ ๑ น. บ่าวไพร่, คนรับใช้.

คำว่า “ซ้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าคนที่ใช้เงินช่วยมา ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงบ่าวไพร่หรือคนรับใช้ทั่วไป ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะคนที่ใช้เงินช่วยมาเท่านั้น

เคียด

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เคียด , คือความที่โกรธแล้ว. ว่ากล่าวเสียบแทง ตัดข้อต่างๆ นั้น, คือปรีภาสสำแดงไภยนั่นเอง.	เคียด ก. เคือง, โกรธ.

คำว่า “เคียด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าโกรธแล้วพูดว่ากล่าวตัดข้อต่างๆ ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงเคืองหรือโกรธ ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะโกรธแล้วพูดว่ากล่าวตัดข้อต่างๆ เท่านั้น

คุษ-

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คุษะ , ของที่บุคคลพึงช้อน, คือที่ลับของผู้ชายนั้น.	คุษ- (แบบ) ว. ลับ, ช้อนเร้น. (ป. คุษห; ส. คุษย).

คำว่า “คุษะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “คุษห-” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าที่ลับของผู้ชาย ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงลับหรือช้อนเร้น ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะที่ลับหรืออวัยวะเพศชายเท่านั้น

ชัษฎุมิ

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ไชยฎุม , คือที่ดี, ถ้าทำศึกสงครามกัน, ผู้ใดได้ดีเป็นที่ไชยฎุม, ว่าผู้นั้นคงได้ไชยชนะ.	ชัษฎุมิ น. ทำเลที่เหมาะสม. (ป., ส.).

คำว่า “ไชยฎุม” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ชัษฎุมิ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าที่ดี เชื่อว่าถ้าทำศึกสงครามกัน ฝ่ายที่ได้ที่ชัษฎุมิจะได้ชัยชนะ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงทำเลที่เหมาะสม ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะทำเลที่เหมาะสมสำหรับตั้งทัพทำศึกสงครามเท่านั้น

ข้าเรา

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้าเรา , คือการที่ผู้ขายข่มขืนผู้หญิง ด้วยพลการตนเอง, จนได้สำเร็ทธิความปรารถนานั้น.	ข้าเรา ๑ (กฎ) ก. ร่วมประเวณี, กระทำการร่วมเพศ.

คำว่า “ข้าเรา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าผู้ขายข่มขืนผู้หญิง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงร่วมประเวณีหรือกระทำการร่วมเพศ ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะผู้ขายข่มขืนผู้หญิงเท่านั้น

ตกหนัก

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตกหนัก , คือความทุกข์ของผู้เฒ่ามาตกอยู่ที่ตัว, เหมือนอย่างนายประกันที่เขาทิ้งไว้ให้นั้น.	ตกหนัก ก. รับทุกข์, รับเคราะห์, รับภาระหรือหน้าที่หนัก.

คำว่า “ตกหนัก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่ารับทุกข์หรือรับภาระแทนผู้อื่น ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงรับทุกข์ รับเคราะห์ หรือรับภาระหรือหน้าที่หนักทั่วไป ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะรับแทนผู้อื่นเท่านั้น

นองเนื่อง

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
นองเนื่อง , มุนมอง, คือคำคนพูดถึงเข้าของที่เขาถวายเป็นนาย, ถาของกำนันผู้มีวาสนา, เหมือนครวตรุจันสาทจัน, ว่าของนองเนื่อง.	นองเนื่อง ว. เนืองนอง. เนืองนอง ก. หลั่งไหลไม่ขาดสาย, มีมาก ต่อเนื่องกันไม่ขาดสาย เช่น ทรัพย์ดินเนืองนอง, นองเนื่อง ก็ว่า.

คำว่า “นองเนื่อง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่ามากมายใช้แก่ของที่ถวายเป็นนาย ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงหลั่งไหลไม่ขาดสายหรือมีมาก ต่อเนื่องกันไม่ขาดสาย ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะของที่ถวายเป็นนายเท่านั้น

ปักซี

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปักซี, เปนสัพท์แปลว่านกตัวเมียนั้น.	ปักชิน, ปักซี น. สัตว์มีปีก คือ นก. (ส.).

คำว่า “ปักซี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่านกเพศเมีย ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงนก ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะเพศเมียเท่านั้น

พหูสูตร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
พหูสูตร, แปลว่าได้ฟังมาก, คนได้ฟังธรรมมาก เนื่องๆ นั้นว่าเป็นคนพหูสูตร.	พหูสูตร น. ผู้มีความรู้เพราะได้สดับตรับฟังหรือ ศึกษาเล่าเรียนมามาก. (ป. พหูสูตร).

คำว่า “พหูสูตร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “พหูสูตร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าผู้ที่ได้ฟังธรรมมามาก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงผู้มีความรู้เพราะได้สดับตรับฟังหรือศึกษาเล่าเรียนมามาก ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะฟังธรรมเท่านั้น

ภูเขา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ภูเขา, คือที่เขาศิลาเกิดขึ้นเปนหลืบๆ ใหญ่ แลเปนระหว่างลงแล้วศิลาเป็นสันคั่นสูงขึ้นไป ภูเขา.	ภูเขา น. พื้นที่ที่มีระดับสูงขึ้นจากบริเวณรอบๆ ตั้งแต่ ๖๐๐ เมตรขึ้นไป.

คำว่า “ภูเขา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าศิลาที่เป็นสันสูงคั่นระหว่างที่เป็นหลืบ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงพื้นที่ที่มีระดับสูงขึ้นจากบริเวณรอบๆ ตั้งแต่ ๖๐๐ เมตรขึ้นไป ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะที่เป็นศิลาเท่านั้น

เมียงมอง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เมียงมอง , คือเดินเข้าใกล้ๆ แลเลียงมองดูนั้น, เช่นคนเดินเลียบชายคู่นั้น.	เมียงมอง ก. ชายตาดู.

คำว่า “เมียงมอง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าเดินเลียบเข้าใกล้แล้วชายตาดู ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงชายตาดู ไม่ได้ระบุบริบทว่าใช้เฉพาะชายตาดูเมื่อเดินเลียบเข้าใกล้เท่านั้น

๒.๓ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกเนื่องจากเพิ่มบริบทในการใช้อีก ๑ บริบท

ชุย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชุย , อาการที่สิ่งของทั้งปวงที่เป็นมูลเม็ดเล็กๆ, เหมือนอย่างชุยตุ่นแลชุยหนูถาชุยมด, ชูดรูลงไป ในดินแล้วเอามูลดินขึ้นมาไว้ที่ปากภูนั้น.	ชุย น. ผงที่เกิดจากเนื้อของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ติดอยู่ที่เนื้อนั่นเอง หรือหลุดออกมากองอยู่เป็นกลุ่มๆ เช่น ผิวน้ำเป็นชุย ชุยกระดาดฯ ชุยมด.

คำว่า “ชุย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าสิ่งของที่เป็นมูลเม็ดเล็กๆ อย่างสัตว์ที่ชูดรูแล้วเอามูลดินไว้ที่ปากภู ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงผงที่เกิดจากเนื้อของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ติดอยู่ที่เนื้อนั่นเอง หรือหลุดออกมากองอยู่เป็นกลุ่มๆ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผงที่หลุดออกมากองอยู่เป็นกลุ่มๆ เท่านั้น

ขวาก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขวาก , สิ่งที่คนเอาไม้มาเสียมให้แหลมแล้วปักไว้ เพื่อจะให้ป้องกันศัตรู.	ขวาก น. ไม้หรือเหล็กเป็นต้นมีปลายแหลม สำหรับปักหรือโปรยเพื่อปักหรือให้ตำผู้ผ่านเข้าไป.

คำว่า “ขวก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าไม้ที่เสียมให้แหลมแล้วปักเพื่อป้องกันศัตรู
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงไม้หรือเหล็กเป็นต้นมี
ปลายแหลม สำหรับปักหรือโปรยเพื่อปักหรือให้ตัวผู้ผ่านเข้าไป ไม่ได้เจาะจงเฉพาะสำหรับปักเท่านั้น

งอก่อ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
งอก่อ , คืออาการที่คนหนาว, เหยียดดินไม่ใคร่ได้นั้น.	งอก่อ, งอก่อองซิง ว. อาการที่ตัวงอหรือทำตัวงอ เพราะร้อนหรือหนาวมากเป็นต้น.

คำว่า “งอก่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าอาการที่หนาวจนเหยียดทำไม่ได้ ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงอาการที่ตัวงอหรือทำตัวงอ
เพราะร้อนหรือหนาวมากเป็นต้น ไม่ได้เจาะจงเฉพาะหนาวมากเท่านั้น

แจ้

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แจ้ , เป็นชื่อสีของที่มันแดงนักเหมือนสีชาดเป็นต้น.	แจ้ ว. จัด (ใช้แกสสีแดงหรือแสงแดด) เช่น แดงแจ้ แดดแจ้.

คำว่า “แจ้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าสีแดงนัก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงจัดใช้แกสสีแดงหรือแสงแดด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะสี
แดงเท่านั้น

จำ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จำ , อนึ่งการที่เอาตรวนใส่คนจำไว้นั้นด้วย.	จำ ๒ ก. ลงโทษด้วยวิธีเอาโซ่ตรวนล่ามไว้ เช่น จำโซ่ จำตรวน, ลงโทษด้วยวิธีขัง เช่น จำคุก.

คำว่า “จำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรบัทท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าเอาตรวนใส่จำไว้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงลงโทษด้วยวิธีเอาโซ่ตรวนล่ามไว้ หรือลงโทษด้วยวิธีขัง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะเอาโซ่ตรวนล่ามไว้เท่านั้น

จีน

หนังสืออักขรานุศรบัทท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จีน , แจ็ก, คือเป็นพวกแจ็กทั้งปวงนั่นเอง, เหมือนอย่างพวกแจ็กที่เข้ามาอยู่ในเมืองไท้.	จีน ๑ น. ชื่อประเทศและชนชาติที่อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดต่อกับมองโกเลีย รัสเซีย เวียดนาม ลาว พม่า ภูฏาน เนปาล อินเดีย ศรีลังกา และคาชัคสถาน มีภาษาพูดและอักษรของตนเองใช้.

คำว่า “จีน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรบัทท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าพวกแจ็กทั้งปวง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงชื่อประเทศและชนชาติที่อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะชื่อชนชาติเท่านั้น

จ๋อม

หนังสืออักขรานุศรบัทท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ๋อม , เปนชื่อปลาอย่างหนึ่งตัวเล็กๆ, เขาใส่เกลือใส่เข้าข้าว, ยัดใส่ไหไว้กินกับข้าว.	จ๋อม ๑ น. ชื่ออาหารอย่างหนึ่ง ทำด้วยปลาหรือกุ้งตัวเล็กๆ หมักเกลือไว้ระยะหนึ่ง แล้วใส่ข้าวสารคั่วปน ทำด้วยปลาเรียกว่า ปลาจ๋อม ทำด้วยกุ้งเรียกว่า กุ้งจ๋อม ใช้เป็นเครื่องจิ้ม.

คำว่า “จ๋อม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรบัทท์ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าชื่อปลาอย่างหนึ่ง ใส่เกลือใส่เข้าข้าวคั่ว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงชื่ออาหารอย่างหนึ่ง ทำด้วยปลาหรือกุ้งตัวเล็กๆ หมักเกลือไว้ระยะหนึ่ง แล้วใส่ข้าวสารคั่วปน ทำด้วยปลาเรียกว่า ปลาจ๋อม ทำด้วยกุ้งเรียกว่า กุ้งจ๋อม ไม่ได้เจาะจงเฉพาะปลาเท่านั้น

ทะเลสาบ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะเลสาบ, เป็นชื่อทะเลน้ำจืดที่มีบนแผ่นดินบางแห่งนั้น, เช่นทะเลสาบเป้นแดนเขมร.	ทะเลสาบ น. ห้วงน้ำใหญ่ที่มีแผ่นดินล้อมรอบ มี ๒ ชนิด คือ ทะเลสาบน้ำเค็ม และ ทะเลสาบน้ำจืด.

คำว่า “ทะเลสาบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าทะเลน้ำจืดที่อยู่บนแผ่นดิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงห้วงน้ำใหญ่ที่มีแผ่นดินล้อมรอบ มี ๒ ชนิด คือ ทะเลสาบน้ำเค็มและทะเลสาบน้ำจืด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะทะเลสาบน้ำจืดเท่านั้น

น้ำเกิด

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
น้ำเกิด, น้ำขึ้นมาก, คือน้ำทะเลที่ขึ้นมากหนันั้น, เช่นน้ำเกิดเมื่อวันเพ็ญ.	น้ำเกิด น. น้ำในทะเลและแม่น้ำลำคลองที่มีทางติดต่อโดยตรงกับทะเลหรือได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลเป็นต้น มีระดับน้ำขึ้นสูงมากและลงต่ำมาก เนื่องจากอิทธิพลของดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ ในช่วงเวลาที่ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์อยู่ในวงโคจรเกือบเป็นแนวเดียวกันกับโลก น้ำเกิดจะมี ๒ ช่วง คือ ช่วงวันเดือนเพ็ญ ตั้งแต่วันขึ้น ๑๓ ค่ำ ถึงวันแรม ๒ ค่ำ และช่วงวันเดือนดับ ตั้งแต่วันแรม ๑๓ ค่ำ ถึงวันขึ้น ๒ ค่ำ.

คำว่า “น้ำเกิด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าน้ำทะเลที่ขึ้นสูงมาก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงน้ำในทะเลมีระดับน้ำขึ้นสูงมากและลงต่ำมาก ไม่ได้เจาะจงเฉพาะน้ำที่มีระดับน้ำขึ้นสูงมากเท่านั้น

บ่อ

หนังสืออรรถาภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
บ่อ , คือที่ดินคนขุดกว้างศอกคืบ, ฤาสองศอกนั้น, สำหรับให้น้ำขังอยู่ได้ตกอาบกินนั้น.	บ่อ น. ช่องลึกลงไปในดินหรือในหินใช้เป็นที่ขังน้ำขังปลาเป็นต้น หรือเป็นแหล่งที่เกิดของสิ่งบางอย่าง เช่น บ่อเกลือ บ่อถ่านหิน บ่อแร่.

คำว่า “บ่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อรรถาภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าช่องที่คนขุดลึกลงไปในดินใช้เป็นที่ขังน้ำ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงช่องลึกลงไปในดินหรือในหินใช้เป็นที่ขังน้ำขังปลาเป็นต้น หรือเป็นแหล่งที่เกิดของสิ่งบางอย่าง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะช่องที่คนขุดใช้เป็นที่ขังน้ำเท่านั้น

ผลุด

หนังสืออรรถาภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผลุด , คือออกมาเร็ว, เช่นคนอยู่ในเรือนเดินออกมาเร็วนักนั้น. อย่างหนึ่งลูกในท้องออกมาเร็ว นั้น, ว่าผลุดออกมานั้น.	ผลุด ก. หลุดเข้าหรือออกโดยเร็ว, มุดเข้าหรือออกโดยเร็ว.

คำว่า “ผลุด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อรรถาภิธานศรับท์ที่ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าออกมาเร็ว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงหลุดเข้าหรือออกโดยเร็ว หรือมุดเข้าหรือออกโดยเร็ว ไม่ได้เจาะจงเฉพาะออกเท่านั้น

ฝาแฝด

หนังสืออรรถาภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฝาแฝด , คือฝาสองฝาดิดกันเรียกฝาแฝด. อย่างหนึ่งผลไม้มันเคยมีลูกเดียวเป็นธรรมดา, บางทีมันออกหัวเดียวกันเป็นสองลูกเรียกฝาแฝด.	ฝาแฝด ว. มี ๒ ฝาดิดกัน, หมายความว่าถึงผลไม้หรือสิ่งอื่นที่ออกมาติดกันผิดปกติ เรียกว่า ฝาแฝด, ถ้าเป็นคนเมื่อคลอดออกมาจะติดกันหรือไม่ติดกัน ก็เรียกว่า ฝาแฝด.

คำว่า “ฝาแฝด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรวิธานศรึบที่ ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าฝา ๒ ฝาติดกัน และผลไม้ที่ออกมา ๒ ลูก ในชั่วเดียวกันผิดธรรมดา ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้ หมายถึงมี ๒ ฝาติดกัน หมายความว่าผลไม้หรือสิ่งอื่นที่ออกมาติดกันผิดธรรมดาเรียกว่าฝาแฝด ถ้า เป็นคนเมื่อคลอดออกมาจะติดกันหรือไม่ติดกันก็เรียกว่าฝาแฝด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผลไม้หรือฝาที่ ออกมาติดกันเท่านั้น

มอบ

หนังสืออักษรวิธานศรึบที่	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
มอบ , อย่างหนึ่งเป็นของสานรูปคล้ายหมวก สำหรับใส่สรวมปากจั่วไว้มิให้มันกินเข้า, เมื่อเวลา นวดเข้าในลานนั้น.	มอบ ๒ น. เครื่องสานสำหรับสวมปากจั่วปากควายเพื่อกันไม่ให้กินต้นกล้าและสรวมปากม้าเพื่อกันม้ากัด.

คำว่า “มอบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรวิธานศรึบที่ ใช้ในบริบทเฉพาะเจาะจงมีความหมายว่าของสานสำหรับสวมปากจั่วเพื่อกันไม่ให้กินข้าว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มบริบทในการใช้หมายถึงเครื่องสาน สำหรับสวมปากม้าเพื่อกันม้ากัด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้กับจั่วหรือควายเท่านั้น

๒.๔ คำในหนังสืออักษรวิธานศรึบที่มีความหมายตรงตามความหมายของคำ ๒ คำเรียงกัน แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกเป็นคำประสม

ซุกซน

หนังสืออักษรวิธานศรึบที่	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซุกซน , คือการที่เอาของสิ่งหนึ่งไปซุกที่โน้นแล้ว, เอาของสิ่งโน้นมาซนที่นี้, เหมือนเด็กๆ เล่นรังแก เปนต้น.	ซุกซน ว. ชนนอกกลุ่มนอกทาง, ซอกแซกเล่น.

คำว่า “ซุกซน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรวิธานศรึบที่มีความหมายตรงตามความหมายของคำ ๒ คำเรียงกันคือเอาของสิ่งนี้ไปซุกตรงโน้น แล้วเอาของสิ่งโน้นมาซนตรงนี้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นคำประสมมี

ความหมายครอบคลุมถึงชนนอกกลุ่มนอกทางหรือชอกแซกเล่นทั่วไป ไม่ได้เจาะจงเฉพาะการชุกช่อนหรือ
สลับสับเปลี่ยนสิ่งของเท่านั้น

ทันกิน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทันกิน , ภอกิน, คือการที่ทำของคนกินแล้วตาม ทันปรวฐานั้น, เช่นคนหุงเข้าทันกิน.	ทันกิน ก. คิดหรือทำการใดๆ ทันทั่วทั้ง (โดยปกติใช้ในประโยคปฏิเสธ) เช่น ทำการงาน ช้าไม่ทันกิน มัวจุ่มง่ามอยู่อย่างนี้ไม่ทันกิน.

คำว่า “ทันกิน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายตรงตามความหมายของคำ ๒ คำเรียงกันคือทำอาหารทันเวลากิน
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นคำประสมมีความหมายครอบคลุมถึงคิดหรือทำ
การใดๆ ทันทั่วทั้ง โดยปกติใช้ในประโยคปฏิเสธ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะทำอาหารเท่านั้น

ผ้าผ่อน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ผ้าผ่อน , คือผ้าที่แขกตะเนีเขาทำเป็นผ้าถุง, เขา นุ่งผ่อนได้นั้น.	ผ้าผ่อน น. ผ้าทั่วๆ ไป, ผ้านุ่งผ้าห่ม.

คำว่า “ผ้าผ่อน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายตรงตามความหมายของคำ ๒ คำเรียงกันคือผ้าถุงที่นุ่งผ่อนได้ ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นคำประสมมีความหมายครอบคลุมถึงผ้าทั่วๆ ไปหรือ
ผ้านุ่งผ้าห่ม ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผ้านุ่งเท่านั้น

๓. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายเดียวซึ่งเป็นความหมายที่เฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกคือไม่เฉพาะเจาะจงแล้วยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกด้วย

คู

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คู, อาการเหมือนนกเขาสองตัวโกรธกัน, ก่งคอง เข้าร้องตรงกัน, จะชนกันนั้น.	คู ๒ ก. กิริยาที่นกบางชนิดเช่นนกเขาหรือนกพิราบขันหรือร้อง, โดยปริยายหมายความว่า พูดทะเลาะโลมกัน เช่น ข้อยคุตดูแนบนิทรา. (สรรพ สิทธิ์).

คำว่า “คู” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการเหมือนนกเขา ๒ ตัวโกรธกัน ก่งคองร้องใส่กันแล้วจะชนกัน
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงกิริยาที่นกบางชนิดขันหรือ
ร้อง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะร้องเมื่อโกรธกันเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงพูดทะเลาะโลมกันอีกด้วย

จ้ง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้ง, ตรง, คือการตรง, ไม่พลาดนั้น, เหมือนคนยิง ป้าว, ถ้าถูกตรงดำสำคัญไม่พลาดนั้นว่า, ยิ่งถูก จ้ง.	จ้ง (ปาก) ว. ยิ่งนัก เช่น เก่งจ้ง ร้อนจ้ง ของสิ่งนี้ ถูกจ้ง; เต็มที่, เต็มแรง, เช่น ชนกันเข้าอย่างจ้ง.

คำว่า “จ้ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเต็มที่หรือเต็มแรง ใช้กับสิ่งที่ตรงจุดหรือไม่พลาด ส่วนพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงเต็มที่หรือเต็มแรง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะตรง
จุดหรือไม่พลาดเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงยิ่งนักอีกด้วย

เจาะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจาะดา, คือพี่ชายนั้น.	เจาะ ๑ น. ผู้เป็นใหญ่ที่สุด, พี่. (ป. เขมฺมสุ; เชฺยษฺสุ).

คำว่า “เจษดา” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เจษฎา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพี่ชาย ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงพี่ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผู้ชายเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงผู้เป็นใหญ่ที่สุดอีกด้วย

บำเหน็จ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
บำเหน็จ , คือคนจ้างช่างทองเขาทำเครื่องสำหรับแต่งตัว, มีแหวนแป้น, ของแล้วให้เงินค่าจ้างเขา, ว่าเป็นบำเหน็จแก่ช่าง.	บำเหน็จ น. รางวัล, ค่าเหนื่อย, ค่าความชอบเป็นพิเศษ, เช่น ปูนบำเหน็จ, เงินตอบแทนที่ได้ทำงานมา ซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงาน; (กฎ) เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงาน.

คำว่า “บำเหน็จ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเงินค่าจ้างให้ช่างทองในการทำเครื่องประดับ ปัจจุบันตรงกับคำว่า กำเหน็จ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงรางวัล ค่าเหนื่อย หรือค่าความชอบเป็นพิเศษ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะให้ช่างทองในการทำเครื่องประดับเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงเงินตอบแทนที่ได้ทำงานมา ซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงาน และเงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงานอีกด้วย

เบื้องหลัง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เบื้องหลัง , ว่าหนหลังก็ได้, กาละที่ล่วงไปมีเวลานั้น, เรียกว่าเบื้องหลังเพราะล่วงแล้ว.	เบื้องหลัง ว. ข้างหลัง; โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่ไม่เปิดเผยหรือแอบแฝงอยู่, เบื้องหน้าเบื้องหลัง ก็ว่า.

คำว่า “เบื้องหลัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเวลาที่ผ่านไปแล้ว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงข้างหลัง ไม่ได้เจาะจงเฉพาะเวลาเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงสิ่งที่ไม่เปิดเผยหรือแอบแฝงอยู่อีกด้วย

บิน

หนังสืออักษราภิธานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
บิน , อาการนกเมื่อมันจะไป, มันยกปีกทั้งสองขึ้นแล้ว, กวักปีกลงทำให้ตัวลอยไปในอากาศนั้น, ว่ามันบิน.	บิน ๑ ก. ไปในอากาศด้วยกำลังปีกหรือเครื่องยนต์เป็นต้น เช่น นกบิน เครื่องบินบิน, โดยปริยายหมายถึงการไปโดยลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ขวัญบิน จานบิน; เรียกหน่อไม้ที่ขึ้นสูงจนเป็นลำ แต่ยอดยังมีกาบหุ้มอยู่ แก่เกินกินว่า หน่อไม้บิน.

คำว่า “บิน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรัปท์มีความหมายว่าอาการกวักปีกขึ้นลงของนกทำให้ตัวลอยไปในอากาศ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงไปในอากาศด้วยกำลังปีกหรือเครื่องยนต์เป็นต้น ไม่ได้เจาะจงเฉพาะกำลังปีกเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงการไปโดยลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ขวัญบิน จานบิน และเรียกหน่อไม้ที่ขึ้นสูงจนเป็นลำ แต่ยอดยังมีกาบหุ้มอยู่ แก่เกินกินว่าหน่อไม้บินอีกด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์ ประกาศ

หนังสืออักษราภิธานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประกาศ , เพนคำคนเป่าห้ามการทั้งปวงนั้น.	ประกาศ ก. ป่าวร้อง, แจ้งให้ทราบ, เช่น ประกาศงานบุญงานกุศล. น. ข้อความที่แจ้งให้ทราบทั่วกัน เช่น ประกาศของวัด ประกาศของบริษัท; (กฎ) ข้อความที่ทางราชการแจ้งให้ประชาชนทราบหรือวางแนวทางให้ปฏิบัติ เช่น ประกาศพระบรมราชโองการ ประกาศกระทรวงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี. (ส. ประกาศ; ป. ปกาส).

คำว่า “ประกาศ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประกาศ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรัปท์มีความหมายว่าแจ้งให้ทราบข้อห้ามนั้นๆ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงป่าวร้องหรือแจ้งให้ทราบ

ทั่วไป ไม่ได้เจาะจงเฉพาะสิ่งที่เป็นข้อห้ามเท่านั้น นอกจากนี้ยังเป็นคำนามหมายถึงข้อความที่แจ้งให้ทราบทั่วกัน และข้อความที่ทางราชการแจ้งให้ประชาชนทราบหรือวางแนวทางให้ปฏิบัติอีกด้วย

ประทุน

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ประทุน , คือสิ่งที่เขาทำเป็นหลังคากันฝนแลแดดที่เรือนั้นเขาเอาไม้ไผ่ผ่าเป็นซีกๆ, ขดลงกับกราบเรือ แล้วเอาจากมุงนั้น.	ประทุน น. หลังคาเรือ รถ หรือเกวียนที่มีรูปโค้งค่อมตามรูปเรือ รถ หรือเกวียน, เรียกมุงครอบที่หุบและกางได้คล้ายร่มว่า มุงประทุน.

คำว่า “ประทุน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประทุน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทมีความหมายว่าหลังคาเรือทำจากซีกไม้ไผ่ขดลงกับกราบเรือแล้วมุงจาก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงหลังคาเรือ รถ หรือเกวียนที่มีรูปโค้งค่อมตามรูปเรือ รถ หรือเกวียน ไม่ได้เจาะจงเฉพาะหลังคาเรือเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงเรียกมุงครอบที่หุบและกางได้คล้ายร่มว่ามุงประทุนอีกด้วย

ปลี่ยน

หนังสืออักษราภิธานศรืบท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปลี่ยน , คือทำให้เมล็ดผลไม้ขึ้นนอกนอกปาก, คนกินลูกในหรือนั้นแลทำให้เมล็ดออกจากปากนั้น.	ปลี่ยน ก. ปลี่ยนเปลือกหรือเมล็ดในผลไม้จากปาก เช่น ปลี่ยนเมล็ดลำไย ปลี่ยนเมล็ดน้อยหน่า, ลอกเปลือกผลไม้จาก เช่น ปลี่ยนมะพร้าว, มักใช้เข้าคู่กับคำ ปลี่ยน เป็น ปลี่ยนปลี่ยน หรือ ปลี่ยนปลี่ยน มีความหมายอย่างปลี่ยน; โดยปริยายหมายความว่า ใช้อุบายล่อลวงเพื่อให้สำเร็จประโยชน์ตน.

คำว่า “ปลี่ยน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรืบทมีความหมายว่าทำให้เมล็ดผลไม้ขึ้นนอกนอกปาก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายครอบคลุมถึงปลี่ยนเปลือกหรือเมล็ดในผลไม้จากปาก หรือลอกเปลือกผลไม้จาก ไม่ได้เจาะจงเฉพาะปลี่ยนเมล็ดเท่านั้น นอกจากนี้ยังหมายถึงใช้อุบายล่อลวงเพื่อให้สำเร็จประโยชน์ตนอีกด้วย

จากการศึกษาคำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายในหนังสืออักขราภิธานศรับท์แบบ ความหมายกว้างออก พบว่าสามารถแบ่งคำได้ ๓ ลักษณะ คือ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายเดียว แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายเพิ่มขึ้น และคำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออก นอกจากนี้ยังพบคำที่เปลี่ยนแปลงความหมายทั้ง ๒ ลักษณะในคำเดียว คือ คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเดียวซึ่งเป็นความหมายที่เฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออกคือไม่เฉพาะเจาะจงแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกด้วย โดยแต่ละลักษณะสามารถแบ่งได้ดังนี้

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ที่มีความหมายเดียว แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายเพิ่มขึ้น พบ ๑๓ ลักษณะ ได้แก่

๑. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรม แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม
๒. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์ใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะใช้กับสิ่งที่เป็นรูปธรรมแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม
๓. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงอาการอย่างหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงอาการอย่างนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นหมายถึงอาการที่เป็นความหมายเปรียบเทียบ
๔. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่งที่มีรูปร่างคล้ายสิ่งเดิม
๕. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นความหมายเปรียบเทียบใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิม
๖. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นหมายถึงอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายสิ่งเดิม

๗. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มหน้าที่ทางไวยากรณ์ ของคำเดิม

๘. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการระบุค่านามหน้าคำเดิม เพื่อใช้เรียกอีกสิ่งหนึ่ง

๙. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากการปรากฏร่วมกับอีกคำหนึ่ง

๑๐. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นใช้ในภาษาเฉพาะกลุ่ม

๑๑. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไป ในทางที่ดีขึ้นหรือเสื่อมลง

๑๒. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไป ในทางตรงกันข้าม

๑๓. คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์หมายถึงสิ่งหนึ่ง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะหมายถึงสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นโดยความหมายนั้นไม่ สัมพันธ์กับความหมายเดิม

คำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายเฉพาะเจาะจง แต่คำในพจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายกว้างออก พบ ๔ ลักษณะ ได้แก่

๑. มีความหมายกว้างออกเนื่องจากใช้ในบริบทที่ครอบคลุมบริบทเดิม
๒. มีความหมายกว้างออกเนื่องจากไม่ระบุบริบทในการใช้
๓. มีความหมายกว้างออกเนื่องจากเพิ่มบริบทในการใช้อีก ๑ บริบท
๔. มีความหมายกว้างออกเป็นคำประสม